𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁,

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌇𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌲

𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑌾𑌰𑌾𑌵𑌲𑍀.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤

𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣 𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌕𑌰𑌾𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤 𑌸𑌕𑌲

𑌸𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌚𑌞𑍍𑌚𑌰𑍀𑌕𑌾𑌯𑌮𑌾𑌣

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂,

𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯

𑌪𑌾𑌠𑌭𑍂𑌤 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾

𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣

𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾.

𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌯𑍇

𑌸𑌮𑌾𑌵𑍇𑌶𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌕𑌾𑌲𑍇

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌪𑌤𑌿𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌯𑌨𑌾𑌯

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌜𑍀𑌵𑌿𑌨𑍀 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌶𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾𑌂

𑌤𑌦𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾

𑌤𑌿॥ 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌥 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾

𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇𑌤𑌰𑌾𑌂.

1901.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலாஸ்திக ஜனங்களுக்கும் தெரிவிப்பதென்னவென்றால்.—இம்முத்திராக்ஷர சாலையில் அடியிற் கண்டிருக்கும்புஸ்தகங்கள் விலைக்கி சித்தமாக இருக்கிறது.

[illegible]	०	௪	०
காவ்யப்ரகாஶிகா கிளேஸ்காபி	०	௰௨	०
மேற்படி ரப் காபி புஸ்தகம்	०	௮	०
யஜுர்வேத [illegible] கிளேஸ் காபி	०	௬	०
மேற்படி ரப் காபி	०	௪	०
விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம் பாகெட் ஸைஜ்	०	௮	०
[illegible]	०	௧	०

இன்னும் ஸம்ஸ்கிருதாந்திர திரவிட கிரந்த புஸ்தகங்களும், வேண்டியவர்கள் இதனடியிற் கண்டிருக்கும் விலாசத்திற்கு எழுதி வீ. பீ. போஸ்டு மூலமாய் சுலபகிரயத்திற்கு வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்,

இப்படிக்கு,

தி. சுப்பரமணியசாஸ்திரி,

புக்செல்லர்,

சாஸ்திரஸஞ்சிவிநீ பிரஸ்,

நெ. 313 தங்கசாலைத்தெருவு,

மதராஸ்.

ஸ்ரீரஸ்து,

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீபகவந்நாம பக்தி ஸாராவளீ

ப்ராரப்யதே.

---

1 ஸ்லோ|| பக்திரேவ பரமார்த்தபோதினீ| பக்திரேவ பரமார்த்ததாயினீ|
பக்திரேவ பவபய மோசநீ | பக்திரேவ ஜநநீ ஸதாம் ஸதா:||

இ-ள். ஸாக்ஷாத் பரமார்த்த தத்வத்தை போதிப்பதாயும், அல்லது ச்ரேஷ்டமான ஜ்ஞானதத்வத்தை அறிவிப்பதாயும் மோக்ஷம் முதலிய ப்ரயோஜனங்களைக்கொடுப்பதாயும் ஸம்ஸாரபயத்தை நிவர்த்திப்பதாயுமிருக்கிற பக்தியே நம்மெல்லோருக்கும் எப்போதும் தாயாக ஆகட்டும். உபஜீவிதாத இதி ச்ருதே:, ப்ரேமையுள்ள தாயானவள் தனது குழந்தைகளை எப்படி அன்னபானாதிகளாலே இடைவிடாது காப்பாற்றுவளோ அப்படிப்போல பக்தியாகிற தாயானவள் ஸாதுக்களான நம்மெல்லோரையும் ரக்ஷிக்கட்டுமென்பதாம்.

உ. ஸ்லோ|| தபஸ்ஸாம் க்ருதயுகே த்ரேதாயாம் ஜ்ஞாநஸம்பதே | த்வாபரே யஜ்ஞவ்ருத்யாதம் பக்திரேவ கலௌயுகே||

இ-ள். க்ருதயுகத்தில் க்ருச்ச்ரசாந்த்ராயணமுதலான நித்யநைமித்திகவ்ரதாநுஷ்டானதபங்களாகிய தபஸ்ஸே ச்ரேஷ்டமென்றும் த்ரேதாயுகத்தில் ஸாங்க்யயோகம் சமாதிஷட்ஸம்பத்தியாதி ஸாதனங்களை அடைந்து அதனால் ஜ்ஞானமுண்டாகி ஜ்ஞானத்தினால் மோக்ஷமடைவதே ச்ரேஷ்டமென்றும், த்வாபரயுகத்தில் அச்வமேதாதிகளான யாகமே சிறந்ததென்றும், கலியுகத்தில் பகவத்பக்தியொன்றே மோக்ஷத்தையடைய உபாயமென்றறியவும்.

ங. ஸ்லோ|| ஸ்வஸ்தியே யோக்யதாகோபிஜந்மவிதாக்ருதிகளை நிர்த்தூதவைவர்ண்யஸ்ருதியதோஸ்தோத்ரைர்ஹீநம் | ஸர்வ நாமாநாஸீ ஸுஜநஸ்ருதி ரேகா வாநரபே பவி த்ராதாம் விஸ்வம் பராமிசீரியகம் விஜயதே||

இ-ள். இக்கலியானது தனது பிரவாகங்களாலே ஸகலஜகத்தையும், ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு வருமளவில் அப்பிரவாகத்தில் க்ருதயுகாதிகளில் பாரதாரகமாயிருந்த ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரிய வைஶ்ய ஶூத்ராதிகளான நாலு வர்ணங்கள், ப்ரஹ்மசர்யம், கார்ஹஸ்த்யம், ஸந்யாஸம், வானப்ரஸ்தம் முதலிய நான்கு ஆஶ்ரமங்களென்ன- இவைகளுக்கு ஏற்படுத்தியதான தர்மங்கள் யாவும் முழுகிவிட்டதுசள். இன்னும் ஹரிஹராதி தேவதாராதனங்களும் முழுகிவிட்டதுகள். ஶிவ, ராம, க்ருஷ்ணனென்கிற நாமபஜனமொன்றே மிஞ்சினதாம். ஹே ஶிவ நாமமே! இஜ்ஜகத்தை பரிபாலிக்க நீயே விளங்குகிறாய். இதனால் இக்கலியில் நாமபஜனத்தைத் தவிர்த்து வேறுவிதத்தால் ப்ரயோஜனமில்லையென்றறியவும்.

௨. ஶ்லோ|| நாஸ்தி பாதகஶப்தோ ஹி கலௌ நாமகீர்த்தனவ
ரேஷாம் நரேஷாம் | உத்க்ஷிப்யாஜ்ஞ நம தப்தமயோவா நி
க்ஷிப்யாஹ்யஹிவடேஷ்கரம் வா ||

இ-ள். இக்கலியுகத்தின்கண் நாமகீர்த்தனபராளான மநுஷ்யர்களுக்கு பாதகமென்பது இல்லவே இல்லை. அதுவிஷயத்தில் முன்னதாக நான் உங்களுக்கு பரீக்ஷை காண்பிக்கிறேன். பிர்ப்பாடாவது நீங்கள் நாமபஜனம் செய்யுங்கள். அதாவது- ஏந்துகிறேன் தபிக்கும்படியான மழுவைக் கைதனில், விடுகிறேன் க்ருஷ்ணஸர்ப்பம் அடைந்திருக்கும்படியான கடத்தில் கையை, என்று ஸாதுக்கள் தயவுடன் ப்ராணிகளைப்பார்த்துச் சொல்வது.

௩. ஶ்லோ|| கலௌயுகே கல்மஷமானஸாநாம் அந்யத்ர தர்மே கலு
நாதிகார: | ராமேதிவர்ணத்வயமாதரேண ஸதாஸ்
மரந்முக்திமுபைதி ஜந்து: ||

இ-ள். கலியுகத்தில் கலங்கினமனதையுடைய ப்ராணிகளுக்குவேறுவிதமான தர்மத்தில் அதிகாரமில்லை. ராம என்ற இரண்டக்ஷரத்தையும் ஆதரவோடு ஜபிப்பவன் மோக்ஷமடைகிறான்.

௪. ஶ்லோ|| கலௌ கல்மஷசித்தாநாம் பாபத்ரவ்யோபஜீவிநாம் |
விதிக்ரியாவிஹீநாநாம் கதிர்கோவிந்தகீர்த்தநம் ||

இ-ள். பின்னும் கலியுகத்தில் ப்ரஹ்மவித்தர்களுக்கும் விற்கக்கூடாததான எள்ளு, கொள்ளு, எண்ணெ, வெண்ணெ, தயிர், மோர் முதலிய

வியாபாரம் செய்து அதனால் ஜீவிப்பவர்களுக்கும், விஹிதமான கிரியையை விட்டவர்களுக்கும், ப்ராயஶ்சித்தம் நோபதிஶந்தி.

எ. ஶ்லோ|| அதிபாதகயுக்தோபி த்யாயந்நிமிஷமச்யுதம்|
பூயஸ்தபஸ்வீ பவதி பங்க்திபாவநபாவந:||

இ-ள். ஒருவன் பிரம்மஹத்திமுதலான மஹாபாதகத்தைச்செய்தவனாயிருந்தபோதிலும் ஒருநிமிஷம் அச்யுதனை த்யானம் செய்வானே யாகில் மறுபடியும் தபஸ்வியாகி பங்க்தி பாவனனைப் பரிசுத்தம் செய்கிறான், ஆனால் பங்க்தி பாவனன் யாரென்றால், யஸ்ஸஹஸ்ராணாம் ஸுபர்ணம் படதி | தேஷாம் ஸர்வம் பாவயதி | ஸஹஸ்ரஸ்ய ஸஹஸ்ரபங்க்திம் பாவயதீதி ஶ்ருதே:- யாதாமொருவன் ஆயிரம் பேர்களின் மத்தியில் போஜநகாலத்தில் த்ரிஸுபர்ணோபநிஷத்தை பாடம் செய்கிறானோ, அந்த ஆயிரம் பேர்களும் அபரிசுத்தர்களா யிருந்தபோதிலும் அவ்வளவு பேர்களையும் சுத்தஞ்செய்தவனாகிறான். இப்படி த்ரிஸுபர்ணோபநிஷத்தை பாடம்செய்கிறவர்களில் ஆயிரம் பேர்களை ஒருநிமிஷம் அச்சுதனை ஸ்மரிப்பவன் பரிஶுத்தம்செய்கிறான்.

அ. ஶ்லோ || க்ருஷ்ணேதி மங்களம் நாம யஸ்ய வாசி ப்ரவர்த்ததே|
பஸ்மீபவந்தி ராஜேந்த்ர மஹாபாதககோடய:||

இ-ள். எவனுடைய வாக்கில் க்ருஷ்ணாவென்கிற மங்களகரமான நாமமானது ப்ரவர்த்திக்கிறதோ - ஹே ராஜஶ்ரேஷ்டா! மஹாபாதகங்களான கோடிபாபங்களை நாஶம் செய்கிறது.

௯. ஶ்லோ|| ஹே ஜிஹ்வே ரஸஸாரஜ்ஞே ஸர்வதா மதுரப்ரியே|
நாராயணாக்யபீயூஷம் பிப ஜிஹ்வே நிரந்தரம் ||

இ-ள். ஹே நாக்கே ரஸமாதுர்யத்தைப் பகுத்தறியக்கூடிய ஶக்தி பெற்றவளாயும் மாதுர்யத்தில் ப்ரியத்தைக்கொண்டவளானபடியால் நாராயணா வென்றுசொல்லும் அம்ருதத்தை எப்பொழுதும்பானம்பண்ணு. அதாவது நாமஜபம் பண்ணு.

ய. ஶ்லோ||த்ருஷ்யமதுரம் மது மதுரம் ஸாரமாதுர்யாதபி மதுரா | மதுராதபி தந்மதுரம் மதுரா நாம ஸ்ம்ருதம்||

இ-ள். உலகத்தில் மாதுர்யம் யாதென்றால், அப்பொழுது கடைந்த தயிர்மதுரம், அதற்குமேல் தேன் தித்திப்புள்ளது, அதைக்

காட்டிலும் திராக்ஷைப்பழம்தித்திப்பு, அதைக்காட்டிலும் சர்க்கரை மிகவும் மாதுர்யம், அந்த மதுரத்தைக் காட்டிலும், மதுரா நாதனை ஸ்ரீகோபாலனுடைய குணகணகீர்த்தனமே ருசியுள்ளதென்றறியவும்.

௰௧. ஶ்லோ|| तरवः किं न जीवन्ति भस्त्राः किं न श्वसन्त्युत।
न खादन्ति न मेहन्ति किं ग्रामे पशवोऽपरे॥

இ-ள். ஐயோ ஜீவர்களே உலகத்தில்மரங்கள் ஜீவிக்கவில்லையா? துருத்தி மூச்சுவிடவில்லையா? நாய் நரி கழுதை முதலிய ஜீவ ஜந்துக்களும் ஆகாரம் செய்கிறதில்லையா? மலவிஸர்சனம் செய்கிறதில்லையா? ஜன்மாந்திரத்தினால் யென்னபிரயோஜனம்.

௰௨. ஶ்லோ|| बिले बतोरुक्रमविक्रमान् ये न शृण्वतः कर्णपुटे नरस्य।
जिह्वासती दार्दुरिकेव सूत न चोपगायत्युरुगायगाथाः॥

இ-ள். எந்தக்காதுகள் ஸ்ரீபகவானுடைய ஸௌசீல்யாதிகுணங்களைக் கேழ்க்கவில்லையோ அந்தக்காதுகள் ஆந்தை கோட்டான் முதலியபக்ஷிகளடையும்படியான ஒர்வங்கு, எந்தநாக்கானது ஸ்ரீபகவானுடைய குணங்களைச் சொல்லும்படியான புராணாதிகளை பாராயணம் செய்யவில்லையோ ஐயொ அதுதவளையின் நாக்கே.

௰௩. ஶ்லோ|| भारः परं पट्टकिरीटजुष्टमप्युत्तमाङ्गं न नमेन्मुकुन्दम्।
शावौ करौ नो कुरुतः सपर्यां हरेर्लसत्काञ्चनकङ्कणौ वा॥

இ-ள். வஜ்ரவைடூர்யாதிகளாலே இழைக்கப்பட்ட கிரீடத்தை அலங்காரமாய் ஶிரஸில் தரிக்கப்பட்டிருப்பினும் எந்த ஶிரஸானது முகுந்தனை நமஸ்காரம்செய்யவில்லையோ, அது தலைக்கி வீண்பாரமே ஸ்வர்ணமயமான தோடாக்களைக் கையில்தரித்திருப்பினும் எந்தக்கைகள் பகவானை அர்ச்சிக்கவில்லையொ அதுகள் ஶவத்தின்கைகளே.

௰௪. ஶ்லோ|| बर्हायिते ते नयने नराणां लिङ्गानि विष्णोर्न निरीक्षतो ये।
पादौ नृणां तौ द्रुमजन्मभाजौ क्षेत्राणि नानुव्रजतो हरेर्यौ॥

இ-ள். ஸ்ரீபகவானுடைய விக்ரஹத்தை ப்ரதிஷ்டிக்காமல் அவ

ங்காரமான வார்த்தையாயிருந்தபோதிலும் அவ்வார்த்தையை பரமஹம்-ஸாளான பெரியோர்கள் அங்கீகரிக்கமாட்டார்கள், அது எப்படிப்போலென்றால் பக்ஷிகளில் நிக்ருஷ்டமான வாயஸ பக்ஷிகள் முழுகும்படியான குட்டைகளில் ராஜஹம்ஸங்கள் அக்குட்டைகளின் ஸமீபம் கூட எப்படி பார்க்கமாட்டாதுகளோ அப்படியேயென்றறியவும்.

௰௫. ஶ்லோ|| தத்வாக்விஸர்கோ ஜநதாகவிப்லவோ யஸ்மின் ப்ரதிஶ்லோகமபத்தவத்யபி | நாமாந்யநந்தஸ்ய யஶோங்கிதாநி யச்ச்ருண்வந்தி காயந்தி க்ருணந்தி ஸாதவ:||

இ-ள். யாதொருவனிடத்திலாவது அல்லது யாதொரு க்ரந்தத்தினிடத்திலாவது ப்ரதிஶ்லோகத்திலும் பிழைகளிருந்தாலும், அநந்தனுடைய மாஹாத்ம்யத்தினால் அடையாளம் பண்ணப்பட்டிருக்குமேயானால் அந்தவாக்கின் விடுதலானது ப்ராணிகளுடைய பாபங்களை நாஶஞ்செய்யும். அதைஸாதுக்கள் கேழ்ப்பார்கள். காநம் செய்வார்கள். ஸ்துதிப்பார்கள். தத்விஸர்க-அகக்ந:-யஸ்மின:-அகக்ந:.

௰௬. ஶ்லோ|| ஶ்வவிட்வராஹோஷ்ட்ரகரை: ஸம்ஸ்துத: புருஷ: பஶு: | ந யத்கர்ணபதோபேதோ ஜாது நாம கதாக்ரஜ:||

இ-ள். எவனுடையகாதில் ஸ்ரீபகவானுடைய நாமமானது ப்ரவேஶிக்கவில்லையோ அவன் கழுதை, ஒட்டகை, பன்றி, நாய் இவைகளுக்குஸமானமென்பதில் ஸம்சயமில்லை.

௰௭. ஶ்லோ|| பர்ஹாயிதே தே நயநே நராணாம் லிங்காநி விஷ்ணோர்ந நிரீக்ஷதோ யே | பாதௌ ந்ருணாம் தௌ த்ருமஜந்மபாஜௌ க்ஷேத்ராணி நாநுவ்ரஜதோ ஹரேர்யௌ||

இ-ள். எந்தமனுஷ்யர்களுடைய கண்கள் விஷ்ணுலிங்கங்களைப் பார்க்கவில்லையோ அக்கண்கள்மயில்தோகைகளே- விஶ்வம் வ்யாப்நோதீதி விஷ்ணு:- எந்த மனுஷ்யர்களுடைய பாதங்கள் ஸ்ரீ ஹரியினுடைய திவ்யக்ஷேத்ராதிகளைக்குறித்து நடவில்லையோ- ஸர்வாந்- து:காந் ஹரதீதி ஹரி: அக்கால்கள் வ்ருக்ஷங்களே.

௰௮. ஶ்லோ|| ஆயுர்ஹரதிவை பும்ஸாம் உத்யந்நஸ்தஞ்ச யந்நஸௌ | தஸ்யர்தெ யத்க்ஷணோ நீத: உத்தமஶ்லோகவார்த்தயா ||

இ-ள். ஜீவர்களே-ப்ராணிகளுடையஉயிரைஸூர்யன் உதித்தும், அஸ்தமித்தும் க்ஷபணம் ஸம்ஹரிக்கிறான். ததாஹச்ருதி: ॥ யோவஸத பக்ஷேதிவஸஸவேஷாம் ஸமுத்தாநாம் ப்ராணாநாதாயோதேதி ஸூர்யோதக: ॥ எவனுடைய காலமானது ஸம்வத்ஸரங்களினால் போக்கப் படுகிறதோ அவனுடைய காலத்தைத் தவிர்த்து மற்றவர்கள்போது வீண்போதே.

௧௯. ஶ்லோ॥ மாதா பிதா ப்ராத்ருஜநஸ்வஜநோ நாமேதி ஜாயேதி
ச ப்ராதிருஹ்யஸ்வஹ ப்ரதிஜ்ஞா | ஸங்கோபமேதா வ்ரஜதி
கர்ம பாபஸ்ய ஷூயம் விஶ்ராம வ்ருக்ஷ ஸத்ருஶ: பஹுஜீ
வலோக:॥

இ-ள். ஐயோ ! இம்மாயாமயமானஇப்ரபஞ்சத்தினிடத்தில் எனது மாதா எனது பிதா எனது ப்ராதா எனது பந்து என்பதாய் எவனுக்கு மெய் நம்பிக்கையுண்டாகும். ஜீவன் பரலோகம்போகும் போது தான் செய்த புண்ய கர்மாவோ பாபகர்மாவோ இதை முன்னிட்டுக்கொண்டு போகுறானேயல்லாமல் வேறல்ல. ஆகையால் இஜ்ஜீவலோகமானது தூராந்தரத்திற்குப்போகுங்கால் மத்தியில் ஶ்ரம பரிஹாரம் செய்துகொள்ளும் வ்ருக்ஷம்போலாகிறது.

௨௰. ஶ்லோ॥ ஸாயம் ஸாயம் வாஸவ்ருக்ஷம் ஸமேதா: ப்ராத:
ப்ராத: தேந தேந ப்ரயாந்தி | த்யக்த்வாऽந்யோந்யம்
தம் ச வ்ருக்ஷம் விஹங்கா யத்வத் தத்வஜ்ஜ்ஞாதயோऽஜ்ஞாதயஶ்ச॥

இ-ள். ஜனங்களே இந்த பெண்டு பெண்டாட்டிகள் நம்மிடத்தில் சேருவது எப்படிப் போலென்றால் பக்ஷிகள் எவ்வாறு ஸாயங்காலம் தங்களிருப்பிடமாகிய வ்ருக்ஷத்தையடைந்து இரா முழுவதும்தங்கி விடியர்க்காலம் அததுகள் இரை தேடுவதற்கு எப்படிப் போய்விடுகிறதுகளோ அப்படிப்போலவே.

௨௧. ஶ்லோ॥ யத்ஸம்வர்த்திதா: பஶவஸ்ஸோமதேஷு காம்ஜாத்ய
ஹஸ்தாநிஜநஸ்யாபீந | தேஷாம் மத்யே பரலோக
மாத்ரகம்பாந்தோமாத்ரதிஜீவநக:॥

இ-ள். இன்னமும் இவர்களில் எவர்களாவது பரலோகம் போகும் போது கூடவருவார்களோவென்றால் நம்மாலே ஸம்பாதித்தபணமான துஹஜியிலும், புல்வக்கில் முதலியவைகளால் போஷிக்கப்பட்ட பசு

வானதுகொட்டிலிலும், கஸ்தூரிஸாக்ஷிகமாய்ப்ராணிஹிம்ஸனம் செய்திருக்கிற வஸ்தியானவள் வாசற்படியிலும், ததா²ச - மோக்ஷமிச்சந்தி ஸம்ய ஸக்³ராம்யஸம்பத்ஸுஶ்ச - ஸமீபகா³த்ராதிஸ்ருஷ்டாதிஶ்ச - ஷட்³ஸம்ஶயோரஸ்தி ஸ்ரக்³தே:॥ பந்தமித்ராதிகள்ஸ்மஶானபர்யந்தத்திலும், தேஹமானது விடுகின்றவைபர்யந்தத்திலும் வருகிறதேயல்லாமல்பரலோகத்திற்குகர்மானுஸாரஜீவன் ஒருவனே போகிறான்.

உஉ. ஶ்லோ॥ தாரா மே ஸுதா மே க்³ருஹா மே ப³ந்த⁴வோ மே
ஸ்வஸ்ரு மே மே । ஏவம் நரோ மேஷஸமானரூபோ மே
மே க்ருதः காலவ்ருகேண நீதः॥

இ-ள். இந்த இருக்கிறவஸ்திகள் என்னுடையவஸ்திகள் பார்க்கலாம். சமீபம் நிற்கின்றவர்கள் என்னுடையபெண்பிள்ளைகள்கவனிக்கலாம். பக்கத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிற மாடிவீடுகள் நம்முடையதே. திரும்புங்கள். இதோகட்டியிருக்கும்படியான கிங்கிணீஜாலங்கள் கட்டினபசுக்கள் நம்முடையதே என்று கேவலம் ஆடுபோல கத்துகிறசமயத்தில் கேட்கிறான் சப்தத்தையமன். எடுக்கிறான் சென்று யுருவத்தை. வருகிறான்அதிவேகம், பிடிக்கிறான் ஜீவஸ்வரூபமான ப்ராணிகளை. நயிப்பிவிக்கப்படுகிறார்கள் யமனாலே ஸகலப்ராணிகளும்.

உ௩. ஶ்லோ॥ யாவத்³வித்தோபார்ஜனஸக்தஸ்தாவந்நிஜபரிவாரோ ரக்தः । பஶ்சாஜ்ஜீவதி ஜர்ஜரதே³ஹே வார்தாம் கோऽபி ந ப்ருச்சதி கே³ஹே॥

இ-ள். ப்ராரப்தனானவன் எவ்வளவுகாலம் அலைந்து திரிந்து ஸம்பாதித்து த்ரவ்யம் கொண்டுவருகிறானோ அவ்வளவுகாலம் வரையில்தன்னைச்சேர்ந்தபெண்டு பெண்டாட்டி, பிள்ளை, அண்ணன், தம்பி மற்றுமுள்ள பாந்தவர்கள் ஸௌரவமாகக் கொண்டாடுவார்கள். தனதுஸம்பத்தியங்களுக்குக்குறைவுவந்துவிட்டால் தன்வீட்டின்கண் ஒருவரும் ஏனென்றுகேளார்கள்.

உச. ஶ்லோ॥ யாவத்பவனோ நிவஸதி தே³ஹே தாவத்ப்ருச்சதி குஶலம் கே³ஹே। க³தவதி வாயௌ தே³ஹாபாயே பா⁴ர்யா பி³ப்⁴யதி தஸ்மின் காயே॥

இ-ள். பின்னும் இப்பாஞ்சபௌதிகமான ஶரீரத்தினிடத்தில் எவ்

வளவுகாலம் வாயுவானவன் வஸித்துவருகிருனே, அவ்வளவுகாலம் த
னது பதியானவளை, நாயக! ஸ்வாகதம்; வாருங்கள், உட்காருங்கள்,
இதோ இருக்கிறது ஆஸநம், பண்ணலாம் பாதப்ரக்ஷாளநத்தை,
செய்யலாம் ஸ்நானத்தை, நடத்தலாம் ஸாவகாஶமாக போஜனத்தை,
ஸேவிக்கலாமே ஸுகத்தை, தரிக்கலாம் தாம்பூலத்தை, விஶ்ரமிக்க
லாம் க்ஷணகாலம், ஶயநிக்கலாம் படுக்கையில், பிடிக்கிறேன் காலை,
எடுக்கிறேன் விசிறியை, தரிக்கிறேன் கையில், வீசுகிறேன் தங்களு
க்கு, அநுபவிக்கலாம நித்ரையை என்று இன்னும் பலவாறு ஶுஶ்ரூ
ஷையைச் செய்து உபசரிப்பாள், இத்தேகத்தை விட்டு வாயு
நீங்கி இச்சரீரம் பிணமாகியகாலத்தில் எந்த ஸதீஸ்வரூபமான சரீ
ரத்தை உபசரித்தாளோ அப்பேற்கொத்த சரீரத்தின் அருகில்கூட வ
ருகிறதற்கு பயப்படுகிருள் அந்தோ, என்ன அபிமானம் இந்தஸ்திரீ
யினிடத்தில் மிகவும் வீணே.

உரு. ஶ்லோ॥ ஏதா ஹஸந்தி ச ருதந்தி ச வித்தஹேதோ: வி
ஶ்வாஸயந்தி புருஷம் ந ச விஶ்வஸந்தி। தஸ்மாந்நரேண கு
லஶீலவதா ஸதைவ நார்ய: ஶ்மஶாநகடிகா இவ வர்
ஜநீயா:॥

இ-ள். கவனியுங்கள் இதோ இருக்கும்படியான நமது ஸ்திரீகள்சி
லகாலம் புருஷனைக்கண்டு சிரிப்பதும், சிலகாலம் அழுகிறவர்களுமாயி
ருக்கிருர்கள். சிலகாலம் விஶ்வாஸிக்கிறவர்களுமா யிருக்கிருர்களே; ஐ
யோ ஆபரணமணியும்பொருட்டல்லவா? நிஜமாய் விஶ்வாஸிக்கிருர்
களில்லை. ஆகையால் ஸகலஶாஸ்த்ரஸமர்த்தனுன புருஷனுமேலே ஸ்திரீ
கள் எல்லாவிடங்களிலேயும் ஶ்மஶானமானது எப்படி தள்ளப்படுமோ
ஸுராபாநம் செய்தவன் எவ்வாறு விலக்கப்படுவானே அவ்வாறே
விலக்கக்கடவள்.

உசு. ஶ்லோ॥ ஜதுராயதே ஹ்ருதி விநீதிஶாஸ்த்ரவிசாரணாவிதாநுகா
ஶ்ரீரோசயந்தா ராகணேஷ்வபி ஸவிஶேஷ: ஸம்ஸா
ரஜீக்ஷாமயாந்॥ ஸ்வப்நாயிகதீதா ஸவஜிதா ஸெள
ஹ்ருதஸம்வாஸிதா தம்காஞ்சநபாவஸ்ஸஹாய தாராணீ
ஜாரம்ப திவாம்ஶதி॥

இ-ள். பாருங்கள் நீதிஶாஸ்த்ரத்தில் ஸமர்த்தனாகவும், வித்வானாகவும் நல்லகுலத்தில் ஜனித்தவனாகவும், யௌவனவானாகவும், கர்ணனுக்கு ஸமானமாய் கொடுப்பவனாகவும், ப்ரஸித்திபெற்ற ஐஶ்வர்யத்தை அடைந்தவனாகவும் காமஶாஸ்த்ரத்தில் சதுரனாகவும், தனது ஸ்த்ரீயினிடத்தில் ப்ரேமையை ஸம்பாதனம்செய்திருப்பவனாகவும், விஶ்வாஸத்தினாலே ஶுஶ்ரூஷாதிகளைச்செய்பவனாகவும் இருக்கிற புருஷனை ஸ்வாதீனவத்தாய் தன்னி ஸ்த்ரீகள் பரபுருஷனை இச்சிக்கிறாள் என்ன ஆஶ்சர்யம்.

௨௭. ஶ்லோ|| யதோஷ்ணஸங்க்ரம ப்ரத்யந்த ராஜ்ராரோஷதி
காமயா | த்ருக்காதா ஶேதாம் யோஷா: கதர்வம்ஸனி
கீதர்கழ||

இ-ள். அஹோ ஸோதரர்களே! நாமென்னும் மதத்தைவிட்டுவிட்டு ஸ்ரீ ஹரியை பஜியுங்கள். ஏனென்றால் யமராஜனானவர், பூனை எலியைப்பிடிக்க எவ்வளவு ஜாக்ரதையாய் காத்துக்கொண்டிருந்துபிடிக்கின்றதோ அப்படிக்கி ப்ராணிகள்செய்வார்களோபாபத்தை. குறையுமோ ஆயுஸ். என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

௨௮. ஶ்லோ|| கர்பூர சந்தநாத்யைஸ்ச திவ்யைரேத ஸுக
ந்தம்பிஸ்ச| பூஷணைர்பூஷிதம் த்ருஷ்டதேவிதேஸ
வஸ்த்ரைர்வாஸிதாயதே||

இ-ள். எந்த சரீரமானது பச்சைக்கற்பூரம், திவ்யசந்தனம் முதலியவைகளால் எப்பொழுதும் பூசப்பட்டும், அனேக விதமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டும், திவ்யவஸ்த்ரங்களால் சுத்தப்பட்டுமிருக்கிறதோ,

௨௯. ஶ்லோ| ஸ்பர்ஶ்யம் ஜாயதேப்ரக்ஷ்யம் ஜீவத்யக்தம் ஸதா
வஹ: | நிஷ்காஸயந்தி நிர்யாஸ க்ஷணம் நஸ்யாவயம் த்வி
வி| தஹ்யதே வதத: காஷ்டைர்பஸ்மீக்ரியதே க்ஷணா
த்| ஸ்வாந்தஸ்ய ஶ்வேதஶோயஜ்ஞகோடிஶதேதரவே||

இ-ள். அச்சரீரத்தைவிட்டு ஜீவன் பிரிந்தபின் தொடத்தகாததும், பார்க்கத்தகாததுமாயிருப்பதுமன்றி, சற்றுநேரம் கூட வீட்டில் வைக்காமல் வெளியிற்கொண்டுபோய் காஷ்டங்களால் பொசுக்கப்பட்டு க்ஷணத்திற்குள் சாம்பலாய்ச்செய்யப்படுகிறது. அதன் பிறகு எவ்வளவு

கோடிஜன்மமெடுத்தபோதிலும், ப்ராந்தி அதே உருவம் காணப்படுகி றதில்லை.

௩௰. ச்லோ|| நீயமாநோ ப்ருசம் ராஜந் தைர் வஸிஷ்டோத்தரவிஸ்மயை:| ஸாமுத்ராந் தரஜந்துமாத்ரா மாத்ஸ்யேநேவ ஹ மஹ:||

இ-ள். ஸமுத்ரமத்யத்திலிருக்கும் ஸவஜந்துவானது, எப்படி மாஸ்யனால் தூக்கப்படுமோ, அப்படியே நாலுபக்கத்திலும் வ்யாதிகளாற்சூழப்பட்டிருந்தும்இஜீவன்யமனால்கொண்டுபோகப்படுகிறான்.

௩௧. ச்லோ|| ஹா காந்தே ஹா தநய ஹா தாதேதி ஸதா ரூதந்| மண்டூக இவ ஸர்ப்பேண ம்ருத்யுநா நீயதே நர:||

இ-ள். ஹா காந்தே! ஹா தநயமே! ஹா தாதர்களே! என்று உரக்கமாகக்கதறுகிற மனிதன் ஸர்ப்பத்தினால் பிடிக்கப்பட்ட தவளையைப்போல ம்ருத்யுவினால் கொண்டுபோகப்படுகிறான்.

௩௨. ச்லோ|| [illegible]

இ-ள். ஐயோ! கவனித்துப்பாருங்கள். ப்ராணன் போகும்பொழு து ஸந்திஸ்தானங்கள் பிளக்கப்பட்டு ஸந்திகள் விடுபட்டுப் போகுங்கா ல் உயிரை இழப்பவனுடைய கஷ்டங்களை மோக்ஷமடைய விரும்பு கிறவர்களால் நன்றாய் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

௩௩. ச்லோ|| [illegible]

இ-ள். ஐயோமரணத்தை அடைந்தாலுங்கூட ஒருபக்கத்தில்காலன் இரும்பு பாசத்தால் இழுக்கவும், மற்றொருபக்கத்தில் ப்ராந்த்ராதி க்ளேசாதி வ்யாதிகள் கூபாசத்தாற்கட்டி இழுக்கவும், தான் மத்யத்திலகப்பட்டுக்கொண்டு விழிக்கிறான்.

௩௪. ச்லோ|| [illegible]

இ-ள். இத்தேகமோ நீர்மேற்குமிழிபோலொத்ததும் மலமூத்ரத்தினால் நிரம்பியதும் இப்போதோ, நாளையோ, மறுதினமோ ப்ராணிகளுக்கு ம்ருத்யுவானவன் நிஶ்சயமானபடியால் இந்த ஶரீரத்தை நிஶ்சயமென்று நம்பக்கூடாது.

௨௫. ஶ்லோ|| நஹி நஹி மநுஜாநாம் ஸ்வம் ஸ்வகீயே ஶரீ
ரேபி| விதத ஶிவ ஶ்ருகாலா: ஸ்வம் ஸ்வம் ஜாநந்தி
தஸ்மாயே ||

இ-ள். உலகத்திலுள்ளிடத்தில் மநுஷ்யர்கள் தங்களது ஶரீரங்கள் ஒருபொழுதும் தங்களுக்கு ஸாஶ்வதமென்று எண்ணக்கூடாது. எந்த ஶரீரம் தங்களுக்குச்சொந்தமென்றும், ஜநவாதிகளாலே போஷிக்கப்பட்டும் வருகிறதோ அச்சரீரத்தை ம்ருகபக்ஷியும், நாய், நரி முதலிய துஷ்டஜந்துக்களும் தம்முடைதென்று தானிருக்கின்றது. இதனால்நாமென்னும் கர்வங்கூடாது.

௨௬. ஶ்லோ|| விஷ்ணோர் நாமைவ பும்ஸாம் ஶமலமபஹரத் புண்ய
முத்பாதயச்ச ப்ரஹ்மாதிஸ்தாநபோகாத் விரதிமத
குரோ: ஶ்ரீபதத்வந்த்வ பக்திம் | தத்வஜ்ஞாநஞ்ச விஷ்ணோ
ரிஹம்ருதிஜநநப்ராந்திபீஜஞ்ச தக்த்வா ஸம்பூர்ணாநந்த
போதே மஹதிச புருஷம் ஸ்தாபயித்வா நிவ்ருத்தம் ||

இ-ள். ஆகையால் ஜீவர்களே! புருஷர்களுக்கு விஷ்ணுவின் நாமமே ஸகலபாபங்களையும் த்வம்ஸம் செய்து, புண்யத்தைவ்ருத்திசெய்து ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்கள் வஸிக்கும்படியானஸ்தாநபோகத்திலேநின்றும், ஒழிவைக்கொடுத்து ஸ்ரீமதாசார்ய சரணாரவிந்தங்களில பக்தியையும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவுடைய தத்வஜ்ஞாநத்தையும், அதாவது ஸர்வம்விஷ்ணுமயமென்பதைத்தந்து அடிக்கடிபிறப்பிறப்பைக்கொடுப்பதான பீஜத்தை தஹிக்கச்செய்து மஹத்தான ஸம்பூர்ணாநந்தமான போதத்தில் இருக்கச்செய்து மறுபடியும்யாராகிலும் நம்மை அபேக்ஷிப்பாரோவென்று திரும்பும் இந்த நாமத்தை எவன்தான் உபேக்ஷிப்பன்.

௨௭. ஶ்லோ|| ஸாஹாநி ஸந்த்யஸ்ய ஶதைஸ்ஸமாம்ஶ்ச ஜராதிகா: | ய
ந்மாத்ரதம் க்ஷணம் வாபி வாஸுதேவோ ந சிந்த்யதே ||

இ-ள். ப்ரபஞ்சத்தில் ப்ராணிகளுக்கு வரும் ஸ்வாபாவிகமான உபத்ரவம் உபத்ரவமல்ல, குறைவு குறைவல்ல. குருடு குருடல்ல. ஜாட்யம் ஜாட்யமல்ல. ஊமை ஊமையல்ல. எந்த நாளில் எந்த முஹூர்த்தம் எந்த நிமிஷம் வாஸுதேவனை சிந்திக்கப்படவில்லையோ அதுவே குறைவு. அதுவே குருடு. அதுவே அசடு. அதுவே ஊமை, என்றறியவும்.

௩௮. ஶ்லோ॥ வரம் ஹுதவஹஜ்வாலா பஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி: |
ந ஶௌரிசிந்தாவிமுகஜநஸம்வாஸவைஶஸம்||

இ-ள். கொழுந்துவிட்டெரியும்படியான அக்நிஜ்வாலைகளுடன் கூடின ஒரு கூட்டில் வஸித்தாலும் வஸிக்கலாம். ஶௌரியின் ஸ்மரணை இல்லாதவனுடன் வஸிக்கக்கூடாது. வஸித்தால் பாபமே. ஶூர: வஸுதேவஸ்ய பிதா- தஸ்ய பௌத்ரத்வம் ஶௌரி:||

௩௯. ஶ்லோ॥ கலாவத்ராகிலதோஷாட்யே விஷயாக்ருஷ்டமானஸ:|
க்ருத்வாபி ஸகலம் பாபம் கோவிந்தம் ஸம்ஸ்மரன் ஶுசி:||

இ-ள். பாபங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாகிய இக்கலிகாலத்தின் கண் விஷயத்திலேயே இழுக்கப்பட்ட மனதையுடைய ப்ராணிகள் எப்பாபம் செய்யினும் கோவிந்த வென்றுசொன்னமாத்திரத்தினால் ஶுத்தராகிவிடுகிறான். காம் விந்ததீதி கோவிந்த:||

௪௰. ஶ்லோ॥ ப்ரஹ்மஹத்யாயுதம் கோரம் ஸஹஸ்ரம் ஸுராபானம் குருஸ்த்ரீ
கமனாகோடிநிஷேவணஞ்ச | ஸ்தேயான்யஸம்க்யானி ஹரே:
ப்ரியேண கோவிந்தநாம்னா நிஹதானி ஸத்ய:||

இ-ள். பதினாயிரம் ப்ரஹ்மஹத்தியும், ஆயிரம் தடவை கோரமான ஸுராபானம் செய்தவனும், குருஸ்த்ரீகமனம் கோடி தடவை பண்ணினவனும், எண்ணிமுடியாததான ஸ்வர்ணாபஹாரமும், இவ்வளவு மஹாபாபங்களையும் கூடரவோடு ஒருதடவை கோவிந்த என்று சொன்னமாத்திரத்தினால் உடனே நாஶமாகிவிடுகிறதுகள்.

௪௧. ஶ்லோ॥ ருக்வேதோயஜுர்வேத: ஸாமவேதோப்யதர்வண:| கோ
விந்தேதி ஹரேர்நாம கேயம் காயஸ்வ நித்யஶ:||

இ-ள். அடே குழந்தாய்! ருக்வேதம், யஜுர்வேதம், ஸாமவேதம், ஶ்ரேஷ்டங்களாகிய இம்மூன்று வேதங்களாலும், பின்னும் அதர்வ

வே. வேதாஸ்ஸாஸ்த்ராணி கர்மாணி || வேதங்கள் அனேகங்கள் - த்யாக அநேகாநிவஸாஸ்த்ராணி ஸர்வாண்யாவஸ்யகோடிபஸ்ச | ஸாஸ்த்ரங்கள் வே ஸங்கள். யததோ ஸர்வம், இதற்கு விஷ்ணுபோக்கொழி, ஆகையால் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவினுடைய நாமஸங்கீர்த்தனத்தை மாநம் செய்வாய், அதாவது இக் கலியில் வேதத்தில் சொல்லியபடி நடப்பது மிக்கவும் ப்ரயாஸமானப டியால் நாமஸங்கீர்த்தனமே ஸ்ரேயஸ்ஸென்றறியவும்.

சஉ. ஶ்லோ|| யந்நாமகீர்த்தனம் பக்த்யா விலாபநமநுத்தமம் | மைத்ரேயாஸேஷபாபானாம் தாதூநாமிவ பாவகஃ ||

இ-ள். யாதொரு மஹாவிஷ்ணுவினுடைய நாமஸங்கீர்த்தனத்தை பக்தியுடன் சொன்னமாத்திரத்தினாலே ஸமஸ்தபாவங்களும் நாஸமாகி, அக்கினி யானது தங்கத்தின் மலத்தைப்போக்கடிப்பது எவ்வாறோ அதுபோல ப்ராணிகளுடைய பாபக்கூட்டங்களை நாஸம் செய்கின்றது. ஆகையால் நாமஸ்மரணமே ஸ்ரேயஸ்ஸென்றறியவும்.

சங. ஶ்லோ|| அவஸேநாபியந்நாம்நி கீர்த்திதே ஸர்வபாதகைஃ | புமாந்விமுச்யதே ஸத்யஃ ஸிம்ஹத்ரஸ்தைர்ம்ருகைரிவ ||

இ-ள். ஸிம்ஹத்தினுடைய பயத்திற்காக ஸமஸ்த ம்ருகங்களும் வநத்தைவிட்டு எப்படி ஓட்டம்பிடிக்கின்றதுகளோ அப்படிப்போல ஹரி வானுடைய நாமஸ்மரணம் கேட்டவுடன் பாவக்கூட்டங்கள்பறந்தோ டிப்போகின்றதுகள், புருஷன் பாதகங்களிலே நின்றும் விடுப டுகிறான்.

சச. ஶ்லோ|| விஷ்ணுஸம்ஸ்மரணாத்க்ஷீணஸமஸ்தக்லேஸ ஸஞ்சயஃ | முக்திம்ப்ரயாதி ஸ்வர்க்காப்திஸ் தஸ்யவிக்நோநுமீயதே ||

இ-ள். விஷ்ணுஸ்மரணையால் ஸகலபாவங்களும்போய் ப்ராணியா னவன்மோக்ஷமடைகிறான். அவனுக்கு ஸ்வர்க்காதி லோகங்களின் அ நுபவம் மோக்ஷத்திற்குத் தடுக்கலாய் நினைக்கப்படுகின்றது.

சரு. ஶ்லோ|| க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண இத்யேகமேவ ஜஜ்ஞுஜ்ஜந ஜீவிதம்யோஜநாதி|க்ருத்ஸ்நப்ரஸ்தே ஸ ததஸ்ஸம்ஸ்ம்ருதோ விஷ்ணுநாமத்திஷ்டதா தாஸ்யஸஸ ||

இ-ள். யாதொருவன் தனது ப்ராணவியோக காலத்தில் ஸ்ரீ பகவானுடைய ஸஹஸ்ரநாமங்களில் ஒன்றான க்ருஷ்ண வென்னும் நாமத்தை மூன்றுமுறை உச்சரித்து ஜீவனை விடுகிறானோ ஸஹஸ்ரகோடீ க்ருஷ்ண: - அவனால் செய்யப்பட்ட பாபங்களை முன்னாலே சொல்லப்பட்ட க்ருஷ்ணசப்தமானது த்வம்ஸம்செய்து சித்தசுத்தியைக்கொடுத்து தத்வாரா ஜ்ஞாநோதயமாய் தத்வாரா மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கின்றது. ப்ராணிகள் மோக்ஷமடைய ஜ்ஞானமே முக்ய காரணம். ததா - நகர்மணா நஸ்நாநேந ந த்யாகேந நதபஸாவிதா | கேவல்யம் ஸுஹ்ருதத்ருஷ்ட்யா ஜ்ஞாநேநைவகேவலம் || கர்மாக்களுடைய அநுஷ்டானங்களினாலேயும், தானகோடிகளாலும், தவஸாலும், மனிதன் மோக்ஷமடையான். கேவலம் ஜ்ஞானத்தினால் மோக்ஷமடைகிறான். ததாசஸ்ருதி: || நகர்மணா நப்ரஜயா தனேந த்யாகேநைகே அம்ருதத்வமாநசுரிதி || பின்னால் சொல்லிய இரண்டு க்ருஷ்ணசப்தமும் லஜ்ஜையை அடைந்தலைகிறது. என்ன செய்வோம். எந்த ஸமூனக்கொடுப்போம. நமமிருவர்களினாலேயும் கொடுக்கத்தக்க ஸமுன் என்ன இருக்கின்றது, என்று வெட்கித்துஅவனிடமிரண்டுங்கடனாக இருக்கின்றதுகள்.

௨௬. ஶ்லோ|| ஸ்ரீக்ருஷ்ண க்ருஷ்ண க்ருஷ்ணேதி யோமாம் ஸ்மரதி நித்யஶ: |
ஜலம்பித்வா யதா பத்மம் நரகாதுத்தராம்யஹம் ||

இ-ள். ஸ்ரீபகவான் நாரதரைப்பார்த்து ஹே நாரத! எவனொருவன் என்னை க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண, க்ருஷ்ண வென்று தினமும ஸ்மரிக்கிறானோ அவனை நான் ஜலத்தை பேதித்துக்கொண்டு எப்படிதாமரை பத்மம் மேலே விளங்கி நிற்கின்றதோ அது போல நரகத்தினின்றும் உத்தாரணம் செய்கிறேன்.

௨௭. ஶ்லோ|| கலௌ தோஷநிதேராஜந் அஸ்திஹ்யேகோ மஹாந்குண: | கீர்த்தநாதேவ க்ருஷ்ணஸ்ய முக்தஸங்க: பரம்வ்ரஜேத் ||

இ-ள். ஹேராஜந் தோஷத்திற்கு நிதியான இக்கலி யுகத்தின் கண் மஹத்தாகிய ஓர் குணமொன்றிருக்கிறது. மனிதனானவன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய கீர்த்தனமொன்றினாலே ஸம்ஸார பந்தத்திலே

நின்றும் விடுபட்டவனாய்க் கொண்டு மோக்ஷமடைகிறான்.

௪௮. ச்லோ॥ யாவந்ந ஶ்ரூயதே ராமநாமேவம் ஸர்வநஶ்ருதி.।
தாவத்ஸஞ்சிதபாபாநாம் ஸ்ரீராமண்யாவாஸிநஃ॥

இ-ள். எதுவரையில் ஶரீரத்திலும் ஸ்ரீராம நாமமென்றும், ஸிம்ஹத்தின் த்வநியானது கேட்கப்படவில்லையோ அதுவரையில் இந்தபாபஸமூஹமான ஶரீரமாகிறகாட்டில் வஸிக்கிறதாகான பாபமெனாகிற மதயானைகள் கர்ஜித்துக்கொண்டிருக்கின்றதுகள். ரகுபதி ராமா.

௪௯. ச்லோ॥ நாமோச்சாரணஸ்ய யாவதீஶக்தி: பாபநிர்ஹரணே ஹரேஃ। தாவத்கர்த்தும் நஶக்நோதி பாதகம் பாதகீஜநஃ॥

இ-ள். ஐயோ ஸ்ரீஹரியினுடைய ஒரு நாமத்திற்கு ஶக்தி எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, பாபத்தை ஹரிக்கிற விஷயத்தில் அவ்வளவுபாபத்தைச் செய்கிறதற்கு ஜகத்தில் யாராவது ஶக்தி பெற்றவர்களிருப்பார்களோ வென்றால் பாதகீ ஜநமானது அவ்வளவு பாபத்தைச்செய்ய ஸமர்த்தமாகிறதில்லை சூர்யவம்ஶ. ஸஹஸ்ராநாம பாபாநுஸாரதீதி ஹரிஃ॥

௫௰. ஜிஹ்வேகீர்த்தய கேஶவ முராரிபோம் சேதோபஜ ஸ்ரீதரம் பாணித்வந்த்வஸமர்ச்சய அச்யுதகதாம் ஶ்ரோத்ரத்வயத்வம்ஶ்ருணு। க்ருஷ்ணம் லோகயலோசந த்வயமஹோ ரங்க ஸ்யாங்க்ரிஸாராலயம் ஜிக்ர க்ராணமுகுந்தபாதது லஸீம் மூர்த்தந நமாதோக்ஷஜம்॥

இ-ள். ஹேநாக்கே! கண்டதைச்சொல்லாதே. ஸ்ரீகேஶவனை ஸ்ரீகீர்த்தனம் பண்ணு. ஹஸ்தம் ரக்ஷஸ்கேஶவ தாவஸ்நுஸஜ்ஜித கேஶவஃ. ஹேமனதே முராரியை ஸஜி. முராவைரிஸ் ஸேவநஃ முராரிபா:- ஹேகைகளே ஸ்ரீயானை சுவர்ணம்பண்ணு. ஸ்ரீயம்யாதீதி ஸ்ரீயஃ. ஹே காதுகளே, அச்யுதனுடைய கதையைக் கேளுங்கள். அச்யுதோ நஸ்வதீத்யச்யுதஃ. என்னிரு கண்களே, ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைப்பாருங்கள் ஸர்வபாபாநுகர்ஷதீதி க்ருஷ்ணம் என்னிருபாதமே, ஸ்ரீ ஹரியினுடைய ஆலயம்போ. காஙெ்ராய ஜொஸமொ ஸூ ஸஞ்சித

யத்ராஸ்து ஸாஸ்து ஸமாப்தீத்தி ஸாஸி:|| ஸேஷுக்கே! ஸ்வாமியுடைய வாஸத்தில் அமிழ்த்திருக்கும் தாஸியை முகரு. மோக்ஷம் உதா தீர்த்தஸ்வாமீ:||ஸேம்பிரஸேஷஅயோக்ஷஜனை நமஸ்காரம் செய். அயஃ க்ருதம் சக்ஷுஸ்ம் ஜம்ஹியஜ ந்ருஜாதம் யேந அயோக்ஷஜ:.

௫௧. ஸ்ரீ|| ராமநாமோபாஸ்யஸேவ்யாம்ஸு ஹோமாம்ஷுவா நாஷம்ஷிகாது | உதாத்யாயதோ நித்யம் அவவம ஷேஷாஸாமி:||

இ-ள். ஸ்ரீஸமவானை எவர்கள் நித்யம் த்யானம் செய்கிருர்களோ அவர்களுக்கு ராஜ்யம், ஆரோக்யம்அஷ்டைஸ்வர்யத்தையும் கொடுத்து, மற்றுமுள்ள ஸௌமஸௌஷ்யங்களானஅவாஸரவஸங்களையுங்கொடுத்து தனதுஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுக்கிருர்.

௫௨. ஸ்ரீ|| வநேஷுராமோவஸாவாஸராஸ: நதீம் ஸ்நாரா மோநஸயம்ஸ்ஸராஸ: | ஜதீரயஷோ விஷிநே கிரா தா: ஸ்வர்க்கம் ஸதாராவேஷாநாஷம் ஸாஸ||

இ-ள். பாருங்கள் என்ன ஆஸ்சர்யம். காரணத்தில் வேடர்கள் ஒருவராயொருவர்பார்த்துச் சொல்லிவந்த விந்தை. ஸஞ்சரிப்போம் வநாஷரத்தில் நாமெல்லோரும். வருவார்கள் யதூத்தயாய் ப்ராணிகள். அடைவோம் அவர்கள் ஸமீபம். அபஹரிப்போம் ஆபரணாதிகளை. தாண்டுவோம் நதியை. இருப்போம் நிஸ்பயர்களாய் என்று ஒருநாளும் ஸத்யஸாரம் கிடையாத வசநங்களைச் சொல்லுகின்ற வர்களாய்க்கொண்டு மோக்ஷமடைந்தார்கள். யேதுனல் ராமா வென்னும் இரண்டு அக்ஷரத்தின் மாஹாத்ம்யத்தாலும் அதினுடைய சேர்க்கையாலுமன்றோ, ஆகையால் ஸாவதானியினுல் ராமா வென்று சொல்லுவீர்களேயானுல் நீங்களடையும்படியான ஸத்கதி இன்னதென்றுசொல்ல நானஸமர்த்தன்.

௫௩. ஸ்ரீ|| அயஷேஷிஷ்ஸ்ராக்ஷிதம்ஸிஷ நிகராயதவாரமோய உதாநதோதைஜநுங்கஸ்வருஷநவஷ்டாவியஸ்வா: | ஸ ஷேஷோஸாஜிஷ்ஸாயாக்ஷணஸவிஸஷேநவோஜ்ஸ்ஷம் நநாக்யாம்பரமோஷேவ்யஸவஸயாராதாம்வணபய தாக: ||

இ-ள். ஒருஸமயம் அநஜஷேஷதம்ஸனும் ஒன்றுகூடி ஸம்ஷிவக்ஷஸனு ன வரஷேஸ்ரனுடைய மரணமணாதிகளை வணிக்கவேணுமென்று

யகம் செய்கிறகாலத்தில் வணிக்கமுடியாமல் ஸாஹஸ்ரத்தை யடைந்து இனி நம்மாலாகாதென்று திரும்பிவிட்டதுகள். ததாஹஸ்ருதி: ॥ யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே। அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ। ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந் நபிபேதி குதஶ்சந॥ ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்கள் ஸ்ரீபகவானுடைய ஆநந்தமாகிற ஸமுத்ரத்தின் திவலையினுடைய ஸௌரபத்தினால் ஸந்துஷ்டர்களாக ஆய்விட்டார்கள். உக்தாதி குணங்களோடு கூடிய பரப்ரஹ்மத்தை தனது நாக்கில் நின்றும் க்ஷணங்கூட ப்ரயோஜநமாவைவிடுவதற்கு ஸமர்த்தனாகவில்லை. ஆகையால் ஹரிபக்தனுடைய ஸௌபாக்யத்தை வணிக்கத்தக்கவன் எவன். ஒருவனுமில்லை என்பது அபிப்ராயம்.

௯௪. ஶ்லோ॥ யே ந்ருத்யந்தி ஸபாஷ்பஸஞ்சிதத்ருஶ:
க்ருஷ்ணேதி ஸம்கீர்த்தயந்தோ ஹரே: புரதோ நதாநாமஸ்ய
ஸ்தா: ப்ரேமாதிருஷ்டித: । தேஷாம் பாதஸரோஜ
பாம்ஸுகணிகாம் ப்ரக்ஷாள்ய ஸுரத்வாம் ஸ்வீக்ருத்ய
ந்ருத்யதி நாரதாதி ஸஹிதோ வைகுண்டஸம்ஸ்தோ ஸ்வயம்॥

இ-ள். பின்னும் எந்த பக்தர்கள் ஹரியின் முன்பாக தினமும் விஶ்வாஸத்துடன் கண்களிலானந்த பாஷ்பங்களைப் பெருகவிட்டுக்கொண்டு உள்ளமுருகி ஹரே க்ருஷ்ணவென்று நடனம் செய்கிறார்களோ, மெய்மறந்து கானம் செய்கிறார்களோ, அவர்களுடைய தாமரைபோன்ற திருவடியின் நிரேணுவான பராகத்தை ஸாக்ஷாத் பரப்ரஹ்மம் ஶிரஸ்தவராய்க் கொண்டு தனது குணங்களோடும், நாரதாதி பக்தர்களோடும், வைகுண்டத்தில் ஸந்தோஷத்தோடு நடனம் செய்கிறார். ஆகையால் தயாநிதியான பரப்ரஹ்மம் ஸந்தோஷமடைந்து மோக்ஷமளிக்கக்காரணம் ஹரிபஜனமே.

௯௫. ஶ்லோ॥ அஜ்ஞாநாஜ்ஞாநதோவாபி வாஸுதேவஸ்ய கீர்த்தநாத்। ஸர்வம் விலயமாயாதி தோயஸ்தம் லவணம் யதா॥

இ-ள். ஜலத்தில் உப்புக்கட்டியைத் தெரிந்து போட்டாலும், தெரியாமற்போட்டாலும் எப்படி கரைந்துபோய்விடுமோ, அப்படியே ஸ்ரீ வாஸுதேவனை தெரிந்து ஸ்மரித்தாலும், தெரியாமல் ஸ்மரித்தாலும்

பாபக்கூட்டங்கள் நாஶமாய் விடுகின்றதுகள். வஸ—தெவஸ்ய வ—
த்யம்வ—ரோது வாஸ—தெவ॥

௱௬. ஶ்ல॥ க்ஷநாகவ்ருஷமே நம்வ—ந ஶரவதி—தக்ஷணே।
க்ஷஜவோவாஸ—தெவெதி ஶ—கீர்த்தேஜநெ—தே॥

இ-ள். வ—ந: ஜநிப்பதற்கு ஹேத—வாயிருக்கிற ஸம—ராதி வொ
கங்களின் ஸவ்யமென்ன? ஸம்ஸாரபயத்தை நிவர்த்தித்து
மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும்படியானவாஸ—தெவனுடைய வரநா—ராவின்
நாமஸங்கீர்த—நமென்ன? இதற்குமதற்கும் வெகு பேதம்.

௱௭. ஶ்ல॥ மேரு கோடிதா—நம் ஸ்ரூஹணெஷ— காஶ்யம்
வ்யாஸமம்மா யா—தகஸ்ரூவாஸ:। யஜ்ஞாயா—தம்மேரு—
ஸ—வண—தா—நம் மோஷிதகீர்த்——நஸம்ஶா—தாம்ஶே॥

இ-ள். காஶியில் ஸ்ரூஹண வ—ண்ய காலங்களில் கோடி மோதா
நம் செய்தாலும், ப்ரயாமே மேமே முதலான தீரத்தில் பதி
ஞயிரம் கல்பம் வாஸம் செய்தாலும், கூஷிஷ்டோமாதிகளான யஜ்ஞம்
பதினுயிரம் செய்தாலும், மஹா மேருவுக்கு ஸமா—நம் ஸுவண—தா—நம்
செய்தாலும் உண்டாகும் ஸவ புண்யமானது ஸமவ ஹாரே விஷ்ணு
டைய நூறு நாமத்திலொருநாமபாகமாட்டா.

௱௮. ஶ்ல॥ ஸகலஸவ்யதிகாமேஶ—ஹே தே—ஸ்யா—நவ
ஜிதே। தவஷ்—ஸ்ஸ—ஹஷிதெதமேவ யா—க்ஷேரகரூதி
த—ம்ஸ்யஶே॥

இ-ள். ஸ்ரீஸமவானுடைய திவ்யநாமங்களை ஒரு ச—ஹ—த—ம்
ஸ்யா—நம் செய்யமாக்கப்படுமேயானல் அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம். கிராம—த
யத்தில் திருடர்கள் வளைத்துக்கொண்டு குஹாணாதிகளை கவஹ
ரிக்கும ஸமயத்தில் எப்படிமனிதனனவன் வாய்விட்டுக்கதறுவானே
அத்தன்மையாகக்கதறுவதே இதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்.

௱௯. ஶ்ல॥ காலகேஷவோ நகத—வ்ய: க்ஷீணமாயா—: க்ஷ
ணெக்ஷணெ। யமஸ்யகரணா நாஸ்தி கத—வ்யம் ஹரிகீ
த—நம்।

இ-ள், ஐயோ! வேண்டாம் வ்யதா—மான காலக்ஷேபம், க்ஷயிக்

கிறதே வயது நாழிகைக்கு நாழிகை, இருக்கமாட்டாது யமனுக்கு தயவு, செய்யுங்கள் ஹரிபஜநத்தை.

எ௰. ச்லோ|| ஆயுர்வர்ஷசதம் ந்ருணாம் பரிமிதம் ரா
த்ரௌ ததர்த்தம் கதம் தஸ்யார்த்தஸ்ய பரஸ்ய சார்த்தம
பரம் பாலத்வவ்ருத்தத்வயோ: | சேஷம் வ்யாதிவியோ
கது:கஸஹிதம் ஸேவாதிபிர்நீயதே ஜீவே வாரி
தரங்கசஞ்சலதரே ஸௌக்யம் குத: ப்ராணிநாம் ||

இ-ள். மநுஷ்யர்களுக்கு ப்ரஹ்மனால் கல்பிக்கப்பட்டதான வயது நூறு. ததாசஸ்ருதி: || சதாயுர்வை புருஷ: சதேந்த்ரிய இதி ச்ருதே: || இதில் பாதி நித்ரையில் போகின்றது. சேஷம் ரு௰. இந்த அன்பதில் பாதி பால்யத்திலும், கிழத்தனத்திலும் போகின்றது. மற்ற உடல் ரோகம், வியோகம் துக்கம், பரஸேவை முதலியதுகளால் செலவழிக்கப்படுகின்றது. ஜீவன் ஸமுத்ரத்தின் அலையைப்போல் சலித்துக்கொண்டிருக்க ப்ராணிகளுக்கு ஸௌக்யமென்பதேது.

எக. ச்லோ|| நஹிப்ரமாணம் ஜந்தூநாம் உச்ச்வாஸக்ஷணஜீவிதே|
நிச்வாஸஸ்யாப்யஸம்ப்ராப்தௌ க்ருதக்நா நராதமா: ||

இ-ள். ஐயோ! ஒருச்வாஸம் விட்டு இன்னொரு ச்வாஸம் விடலாமென்றெண்ணுவதற்கோ ப்ராணிகளுக்குநிச்சயமில்லை. பார்க்கலாம் இதோ தெரியப்படுகின்றதுகள் யமபட்டணத்திலுள்ள வ்ருக்ஷங்கள்.

எஉ. ச்லோ|| நிர்வர்த்ய க்ருஹகார்யாணி யச்ரேய: கர்த்துமி
ச்சதி | ஸமுத்ரே சாந்தகல்லோலே ஸ்நாதுமிச்ச
தீ: ||

இ-ள். எவனொருவன் வீட்டிலுள்ள காரியங்களைச்செய்துவிட்டு ச்ரேயஸ் செய்ய இச்சிக்கிறானோ அந்த மநுஷ்யன் எவனுக்கு ஸமானமென்றால், ஒருவன் ஸமுத்ரம் சென்று அலை ஓய்ந்த பிற்பாடு ஸ்நானஞ் செய்யலாமென்று எண்ணுவானானால் அவனது மௌட்யம் எவ்வாறோ அவ்வாறென்றறியவும்.

எங. ச்லோ|| யதா ஹ்ருஷீகாவாப்யேயம் டாகிமே ஹாஸ்யஜா
ஜாஸ | பாரலௌகிகவாப்யேயம் கர்த்தவ்யம் வர்ணா
ச்ரமத: ||

இ-ள். அஹோ ஜீவர்களே! நாமெவ்விதம் ஸேதுயாத்திரை முதலான ப்ரயாணத்திற்கு கட்டுசாதங்கட்டிக்கொண்டு கையிலென்ன மிருக்கிறதென்ற ஸெளகர்யம் அடைந்திருக்கிறோமே அப்படியே பரலோகயாத்திரைக்கி சாதம் கட்டிக்கொண்டுபோக வேணுமல்லவா? அதற்கு இக்கட்டுசாதம் போதாது. மேலும் ஊசிப்போய்விடும். யதேஷ்டமாய் புண்ணியத்தைச்செய்து புண்ணியமாகிற கட்டமுதைக்கொண்டு போகும் பக்ஷத்தில் ஸௌக்யமாய்ப் போகலாமேயன்றி மற்றவிதத்தால் பரலோகம் ஸித்திக்கமாட்டாது.

௫௪. ஶ்லோ|| ஸாவெந தேவம் க்ஷயாநமொஸம் யஶேநநகர
ஜநம் கவிடநஸத்ரூ| ஸத்யநீத்ரம் க்ஷ்யபாவ
பாத்ரம் ஜ்ஞாநேநமோக்ஷம் வஶாஸநயஙி||

இ-ள். லோகத்தில் ஞானவான்களான புருஷர்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொருகாரணத்தினால் தன் வசப்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அவைகளாவது: பராக்ஷரவை நல்ல எண்ணத்தினாலும், இராஜாக்களை கல்வியினாலும், ஸ்த்ரீயை பணத்தினாலும், ஶத்ருவை கபடத்தினாலும், தேவஹிதனை ஸத்யத்தினாலும் பாத்ரனை தயவினாலும், மோக்ஷத்தை ஞானத்தினாலும் வசப்படுத்துவார்கள்.

௫௫. ஶ்லோ|| நாஹம்வஸாமிவைகுண்டே நயோகி ஹ்ருதய
யெஶவ| மத்பக்தாயத்ரகாயந்தெ தத்ரதிஷ்டாமிநாரத||

இ-ள். ஸ்ரீபகவான் நாரதரைப்பார்த்து, ஹே நாரத! என்னை எவ்விடங்காணலாமென்றால் எனக்கு வாஸஸ்தானம் எப்பொழுதும் வைகுண்டம், யோகிகளுடைய ஹ்ருதயம், ஸூர்யமண்டலம்இவ்விடங்களில் வஸிக்கக்கூடியவன். இந்த ஸ்தானங்களில் வஸியேனென்றதில்லை. இன்னமொரு ஸ்தானம் விசேஷவீர்யத்துடன் கூடியது எனக்கொன்றிருக்கின்றது, அதாவது: எனது பக்தர்கள் எந்தஇடத்தில் எனது நாமகீர்த்தனங்களை காநஞ் செய்கிறார்களோ அவ்விடத்தைக் குறித்து, விடுவேன் வைகுண்டத்தை. த்யஜிப்பேன் யோகிகளுடைய ஹ்ருதயத்தை. வெறுப்பேன் ஸூர்யமண்டலத்தை. கிளம்புவேன திவேகத்துடன். அடைவேன் பக்தர்களின் ஸமீபத்தை. பார்ப்பேன் அடியார்களை. கேழ்ப்பேன் காநங்களை. அனுபவிப்பேனானந்தங்களை, மறப்பேன் தேஹத்தை. துறப்பேன் மற்ற ஸர்வத்தை. திரிப்

பேன் ஸம்பவத்தாய். ஷோடசித்விஷத்கள.

௯௬. ஶ்லோ॥ ஹா கஷ்டம் ஜந்மஸம்ப்ராப்ய யோ மானுஷ்யம் நா
ர்ச்சயேத் க்ருஷ்ணம் | ஸக்ருத் பாபதர: பாபோ கோ
ந்யஸ்ஸ்யாதசேதந: ||

இ-ள். ஐயோ! ஜகத்தில் ப்ராணிகளுக்குள் காகதாலீய ந்யாயமாய் எண்பத்தினான்குலக்ஷம் ஜீவராசிகளுக்குள் அதி துர்லபமான இம்மானுஷ்ய ஜந்மத்தை அடைந்து யாதொருவன் ஜீவதசைக்குள் ஒருதடவையாவது ஸ்ரீபகவானை அர்ச்சிக்கவில்லையோ அவனைக் காட்டிலும் பாபிஷ்டனும், பாபராலும் நிந்திக்கப்பட்டவனும், அசேதநமான புருஷன் எவன். ஒருவனுமில்லை- என்பதாம்.

௯௭. நாமஸங்கீர்த்தனம் விஷ்ணோ: க்ஷுதப்ரஸ்கலநாதிஷு |
ய: கரோதி ஸதா பாபி தஸ்ய விஷ்ணு: ப்ரஸீததி ||

இ-ள். ஹே யதிவர்ய! எவனொருவன் நடந்துபோகுங் காலத்தில் கல்தடுக்கி விழுகின்றானோ, அல்லதுவேறு பயத்தால் ஸாயமுண்டானாலும் ஸரி, அந்தகாலத்தில் ஸர்வ வ்யாபகனான விஷ்ணுவினுடைய நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்வானேயாகில் அவனுக்கு ஸ்ரீபகவான் ப்ரஸன்னத்தை அடைகிறானன்றோ, ப்ராணிகளைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில் என்னகாரணமோ.

௯௮. ஶ்லோ॥ ப்ரமாணம் நாபரம் வேதாத் தைவம் கேசவாத்
பரம் | ஸத்யம் வச்மி ஹிதம் வச்மி ஸாரம் வச்மி புந: புந: ||

இ-ள். ஜனங்களே! அடிக்கடிச் சொல்வதனால் ப்ரயோஜனமென்ன? ஸத்யமாயும், மிகவும் ஹிதமாயும், ஸாரமாயுமிருப்பதைச்சொல்லுகிறேன். வேதத்தைக்காட்டிலும், உயர்ந்த ப்ரமாணமில்லை. கேசவனைக்காட்டிலுமுத்தமமான தைவமுமில்லை.

௯௯. ஶ்லோ॥ ஶிவஷ்டம் ந ஹிம்ஸந்தி ந பாதயந்தே ஶத்ரவ:
ப்ரேதப்ராக்ஷஸாஸ்ச ந பாதயந்தே ஹ்ருதி க்ருஷ்ண பரா
யணம் ||

இ-ள். சொல்லுகிறேன் பின்னும் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய நாம பாராயணஞ்செய்யும்படியான இப்புருஷனை ஹிம்ஸியார்கள் சத்ருக்கள்.

நவக்ரஹாதிகள் பாதிக்கமாட்டார்கள். ராக்ஷஸர்கள் பீடிக்கமாட்டார்கள்.

௭௰. ஶ்லோ॥ [Grantha script verse]

[Grantha script verse]॥

இ-ள். சொல்லுகிறேன் இரட்டித்துஸத்யத்தை. நாநாரோகம் ஜ்வரோடு கூடிய ஒருவன் அச்யுத, அநந்த, கோவிந்த வென்றுசொல் வானானால் ஸ்வாமியுடைய நாமோச்சாரண மாகிற மருந்தினால் ஸர்வரோகங்களும், நசிக்கிறதுகள்.

௭௧. ஶ்லோ॥ [Grantha script verse]

[Grantha script verse]॥

இ-ள். ஐயோ, ஜகத்தில் நாராயண வென்னும் ஶப்தமோ இருக் கின்றது. ஸ்ரீஸ்வாமி அவரவர்களுக்குச் சொந்தமாக நாக்கையோ கொடுத்திருக்கிறார். அப்படிக்கிருந்துங்கூட ப்ராணிகள் கோரமா ன நரகத்தில் விழுகிறார்களே. இதைப்பார்க்கிலும்ஆஶ்சர்யமுண்டா.

௭௨. ஶ்லோ॥ [Grantha script verse]

[Grantha script verse]

[Grantha script verse]॥

இ-ள். ஆனால் எப்போது ஸ்வாமியை ஆஶ்ரயிப்பதென்றால் எதுவ ரையிலும் இந்திரியங்களுக்கு ஶைதில்யமுண்டாகாம லிருக்கின்றதோ, எ துவரையிலும் பரீரமானது வ்யாதியினால்பாதிக்கப்படாமலிருக்கின்ற தோ, அவ்வளவுகாலத்திற்குள்ளாக ஸ்ரீ கோவிந்தனை செவ்வையாக ஆஶ்ரயிக்கவேணும்.

௭௩. ஶ்லோ॥ [Grantha script verse]

[Grantha script verse]

[Grantha script verse]॥

இ-ள். [Grantha] ! [Grantha]. ஜ கத்ரயத்தில் ஜனங்களுடையபாபங்களை த்வம்ஸம் செய்து பிறப்பிறப் பைமாற்றி மோக்ஷத்தைத்தருகிறேனென்று மஜிக்கத்துநிற்கையில் ஸ்ரீ ஸ்வாமியுடைய நாமோச்சாரணது, மறுபடியும் ஜனிப்பதும் இறப்பது

யாயிருக்கிறார்களோ: [illegible]ணிகள்-என்னவிக்கை.

எச. [illegible]

[illegible]

இ-ள். [illegible] எவனாலே [illegible]கிறோ அவனாலே எந்தெந்த [illegible]த்தைக் கோறப்படுகின்றதோ அந்த [illegible]த்தைக்கொடுக்கிறார். ஆகையால் [illegible]னாலே நமிக்கப்பட்ட எந்த[illegible]னை [illegible] பூஜிக்க யாட்டான்.

எ௫. [illegible]

[illegible]

[illegible]

இ-ள். எந்தபுருஷனுக்கு பாபஞ்செய்தபின்பு அதனிடத்தில் அனுதாப முண்டாகின்றதோ அப்பேர்ப்பட்டவனுக்கு [illegible] பிராயஶ்சித்தம் [illegible]மே.

எசு. [illegible]

[illegible]

[illegible]

இ-ள். [illegible]! எவர்கள் கமல நயந வாஸுதேவ- விஷ்ணோ - [illegible]- [illegible]- [illegible] நீயே எனக்கு ரக்ஷகன் என்றுசொல்லுகிறார்களோ [illegible]வர்களான அவர்கள்ஸமீபம் நாடாதே வந்துவிடு [illegible] என்று [illegible]ன்சொல்வது.

எஎ. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இ-ள், பரமேச்வரன் [illegible]ராஜாவைப் பார்த்து [illegible]க்கிறார். [illegible] எவர்கள் அதி[illegible]மான [illegible]த்தியை நெற்றியி லணிந்துகொண்டு, [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], கருணாகர, [illegible] வென்று தினமும், சொல்லுகிறார்களோ

அவர்கள் வாஸிஷ்டர்களானாலும் எனது திரு நாமத்தின் ப்ராபவத் தால் நிஷ்டாவர்கள். அவர்கள் எனது பக்தர்களாகையால் விஶேஷத்தா யன்-ிக்கத்தக்கவர்கள் உன்னாலே.

எஅ. ஶ்லோ॥ மஹாதேவாய ஶம்பவே ருத்ராய ஶங்கராய விரூபாக்ஷாய ஶிவாய ஸர்வஜ்ஞாய ஸர்வேஶ்வராய ஶ்ரீகண்டாய நீலகண்டாய வாமதேவாய ஜ்யோதிஷே நம இதி ஶிவ நாமாநி வதந்தி ஏ ஜநா தாந் த்யக்த்வா॥

இ-ள். பின்னும் யமராஜரானவர் தனதுபடர்களைப்பார்த்துக் கட்டளை இடுகிறார். கபடர்களே! எவர்கள் மஹாதேவ, ஶம்பு, ருத்ர, ஶங்கர, விரூபாக்ஷ, ஶிவ, ஸர்வஜ்ஞ, ஸர்வேஶ்வர, ஶ்ரீகண்ட, நீலகண்ட, வாமதேவவென்று ஜோதியன்னியில் சொல்லுகிறார்களோ, அவர்கள் ஸமீபம் செல்லாதிருங்கள். எவர்களாவது ஶிவன்பெரியவரென்றும், விஷ்ணுகொஞ்சங் குறைந்தவரென்றும், வித்தியாஸத்தை கல்பிக்கிறார்களோ: எடுங்கள் உடனே வோராஸ்திரத்தை, பிடியுங்கள் ஆயுதங்களை. செல்லுங்க ளவர்கள் ஸமீபம். போடுங்கள் பாசங்களை கட்டுங்கள் வட்டியாய். கிட்டுங்கள் என் ஸமீபமென்று சொல்லுகிறவியங்காண்க,

எக. ஶ்லோ॥ ஶிவஶ்ச ஹரிரேவஸ்யாத் ஹரிரேவ ஶிவஸ்ஸ்வயம்। தயோர்பேதங்கரோ யஸ்து ஸ யாதி நரகம் த்ருவம்॥

இ-ள். ஶிவனே விஷ்ணு. விஷ்ணுவே ஶிவன். இவ்விருவர்களுக்கும் பேதமுண்டுபண்ணினவன் ஶீக்கிரமாக நரகமடைகிறான்.

அ௦. ஶ்லோ॥ மஹாதேவ மஹாதேவ மஹாதேவேதி யஸ்ஸ்வனம்। தேவஸ்ய மஹாராஜஸ்ய ஶிரஸ்ஸங்கட்டநம் ஸ்ம்ருதம்॥

இ-ள். எவனாலே மஹாதேவ வென்று முப்முறை உச்சஸ்வரமாக ஶப்திக்கப்படுகின்றதோ அச்சப்தமானது யமனுடைய தலையில் குட்டுவதுபோலாகின்றது. அதாவது யமபயமில்லை,

அக. ஶ்லோ॥ மஹாதேவ மஹாதேவ மஹாதேவேதி யஸ்ஸ்வநம்। மோக்ஷலக்ஷ்மீ க்ருஹத்வாரகவாடோத்காடநம் ஸ்ம்ருதம்॥

இ-ள். பின்னும் மஹாதேவவென்ற ஶப்தமானது மோக்ஷ லக்ஷ்மி யின் வீட்டின் வாசல்கதவைத்தட்டி ஹே லக்ஷ்மி வந்தேன் தாஸனு.

ரிபுக்களாம் சத்ருவை. அழுக்கலானென்னை, செடுக்காய் ஜனனமி ல்லாதபதவியை. என்றுகூப்பிடும் ஸ்பஷ்டமாகின்றது.

அஉ. உ௬|| ஸகிலஸ்ய ஸாம்ராஜ்யஸ்ய ஸம்ப்ராப்தஸம்பதோ ராஜ்ஞ: | ஸமக்ஷ ராஜாஹமிதி வாதிநம் ஹந்தி ஸாந்வயம் ||

இ-ள். ப்ராணிகளே! கேவலம் ஸகலதேசத்திற்கு அரசனாகியும், ஸர்வஸம்பத்தையும், ஸாம்ராஜ்யத்தை அடைந்தவனாகியுமிருக்கிற அரசனுக்கெதிரில் நான் ராஜாவென்று வருவானானால் அவனுடைய ஸம்பத்தை ஸபுத்ரபௌத்ரனாய் தொலைத்துவிடுகிறான்.

அங. உ௭|| கதம் புநஸ்ஸர்வலோகாநாமைச்வர்யபதவீம் கத: | சிவஶ்சிவோஹமிதிவாதிநம் யச்சதி ந | ஸாயுஜ்யம் ஸம்ஸாரநிர்முக்திம் தத்ஸ்வயம் ||

இ-ன், என்ன ஆச்சர்யம்? பரமசிவன் ஸர்வலோகநாதனாயும் ஒருநாளுமழியாத ஐச்வர்யத்தை அடைந்தவராகயிருந்தும், எவனாவது சிவோஹம் என்று வாதித்துவருவானானால் அவனுக்குத் தனது ஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுக்கிறானன்றோ, ஆகையால் இந்த ஸமாதியை எவன்தான் ஆச்ரயிக்கமாட்டான்.

அச. உ௭|| யே நாமஸங்கீர்த்தநே ஹரேஶங்கரயோர் பக்த்யா ஜபந்தி நாமஸஹஸ்ரைர் பாபிஷ்டா அபி | தாந்ஸர்வாந் ஜஹீஹி நவதண்டயோக்யா: ஸ்வபக்தா இதி நதத்சிந்த்யம் ||

இ-ள். ஸ்ரீபகவான் யமனைப்பார்த்து ஆஜ்ஞாபிப்பதாவது: ஹேயம! எவர்களாவது நாமென்ன, சங்கரனென்ன எங்களிருவர்களையும், உமாபதி என்றும், ரமாபதி என்றும், பக்தியோடு எங்கள்நாமத்தை ஜபிக்கிறார்களோ அவர்கள் பூமியில் மஹா பாபிஷ்டர்களாயினும் அவர்களை விட்டுவிடு. உனக்கு தண்டிக்குகைக்கு யோக்யாளன்று. எங்களுடைய பக்தாளென்று நினைத்து அவர்களுடைய நடத்தைகளை விசாரிக்கக்கூடாது.

அரு. உ௭|| ச்ரவணங்கீர்த்தநம் விஷ்ணோ: ஸ்மரணம் பாதஸே வநம் | அர்ச்சநம் வந்தநம் தாஸ்யம் ஸக்யமாத்மநிவேதநம் ||

இ-ள். ஜகத்தில் பக்தி ஒன்பது விதம். ச்ரவணம், அதாவது ஸ்ரீ விஷ்ணுவினுடைய திவ்யசரித்திரங்களைக்கேட்பது. ௨-வது கீர்த்தனம் - அதாவது ஸ்ரீ பகவானுடைய நாமாக்களை ப்ரபந்தங்களாகச்செய்கிறது. ௩-வது ஜகதீசனை அநவரதமும் ராம க்ருஷ்ணவென்று ஸ்மரிப்பது. ௪-வது பாதாரவிந்த ஸேவை பண்ணுகிறது. ௫-வது ஸ்ரீபகவானை பூஜிப்பது. ௬-வது பகவானை நமஸ்கரிப்பது ௭-வது ஸ்ரீ பகவானுக்கு பரிசர்யை செய்கிறது. ௮-வது ஸ்ரீ பகவானுக்கு எவ்விதத்திலாவது திருப்திசெய்து அவரை ஸ்நேஹம் செய்கின்றது, ௯-வது ஸர்வஸ்வத்தையும் ஸமர்ப்பணம் செய்து தானும அடிமையாகின்றது.

௮௬. ஸ்ரீக்ருஷ்ணச்ரவணே பரீக்ஷிதபவத் வையாஸகி: கீ
ர்த்தனே ப்ரஹ்லாத: ஸ்மரணே ததங்க்ரிபஜனே லக்ஷ்மீ: ப்ரு
து: பூஜனே| அக்ரூரஸ்த்வபிவந்தனே கபிபதிர்தா
ஸ்யே(அ)த ஸக்யே(அ)ர்ஜுன: ஸர்வஸ்வாத்ம நிவேதனே
பலிரபூத் ஸர்வேஸம்பஜனே||

இ-ள். ஆனால் ஒன்பது விதமான பக்தியைச் செய்து நல்ல ச்ரேயஸ்ஸை அடைந்தவர்கள் எவர்களென்றால்: ஸ்ரீபகவானுடைய கதா ச்ரவணத்தில் பரீக்ஷித்மஹாராஜாவும், வேதவ்யாஸபகவானு கீர்த்தனத்திலும், ப்ரஹ்லாதர் ஸ்மரணத்திலும், பாதஸேவையில் லக்ஷ்மிதேவியும், அர்ச்சனத்தில்ப்ருதுசக்ரவர்த்தியும், வந்தனத்தில்அக்ரூரரும், பரிசர்யையில் ஹனுமாரும், ஸ்நேஹத்தில் அர்ஜுனனும் ஸர்வஸ்வத்தையுங்கொடுத்து ஆத்மநிவேதனம் செய்ததில் மஹா பலியும், இப்படிக்கி பக்தியின் ஒன்பது விதத்தால் ச்ரேயஸ்ஸை யடைந்த மஹான்களைப்பார்க்கவும்.

௮௭. ஈ-உ|| கண்டே துளஸீமணிர்ஹஸ்தே பவித்ரம் துளஸீ ச்ரோ
த்ரயோர்த்வயே| வாசி நாமாவளி: பாதே ந்ருத்யம் பக்தி
லக்ஷணம்||

இ-ள். ஹே நாரத! பக்தியின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறேன். கழுத்தில் துளஸிமணியும், இடதுகையில் பவித்ரமும், இருகாதுகளில் துளஸீதளங்களும், வாக்கில் பகவந்நாமாவும், பாதங்களில் நர்த்தனமும், பக்தியென்றறி.

அஅ. ஶ்லோ|| கர்ணே புஷ்பம் கண்டே ஸூத்ரம் ஶிகாயாம்
துளஸீதளம்|யாவத்தாரயதே விப்ரஸ்தாவச்சுத்தோ
ந ஸம்ஶய:||

இ-ள். காதில் புஷ்பமும், கழுத்தில் ஸூத்ரமும், ஶிகையில் துளஸீதளமும், எதுவரையிலும், ப்ராஹ்மணன் தரிக்கிறானோ, அதுவரையிலும் ஶுத்தனே ஸம்ஶயமில்லை.

அகூ. ஶ்லோ|| ஜபஸூத்ரம் யஸ்ய ஹஸ்தே யஸ்ய கண்டே துளஸீமணி:|
பிபேதி த்ருஷ்ட்வா யமஸ்தம் ஸர்வஸத்த்வநிஷூதந:||

இ-ள். பின்னும் சொல்லுகிறேன் எவனுடைய கையில் ஜபஸூத்ரமும், எவனுடையகழுத்தில் துளஸிமணியுமிருக்கின்றதோ அவனைப்பார்த்து ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் கண்டகனாயிருந்தாலுங்கூடயமனானவன் நடுங்குகிறான். ஆகையால் ஸூத்ரம்வைத்தே நாமம் பண்ணவேணும்.

கூ0. ஶ்லோ||அஸங்க்யாதானி நாமானி வ்யர்த்தானி கில நாரத|
தஸ்மாத் ஸூத்ரேண கர்தவ்யம் ஸத்யம் ஸத்யம் வதாம்யஹம்||

இ-ள். நாரத! எண்ணிக்கையில்லாமல் செய்யும்படியான நாமங்கள் வ்யர்த்தமமே. ஆகையால் மற்ற எவ்விதத்தாலும் எண்ணிக்கைகூடாது- ஸத்குருவின் அனுக்ரஹத்தையடைந்து ஸூத்ரத்தினால செய்யவேணும் ஸத்யமாகச்சொல்லுகிறேன்.

கூக. ஶ்லோ||யதா பீஜஸ்திதம் ஸஸ்யம் வினா பூஜலஸங்கதம்|
ந பலம் ப்ராப்னுயாத்தத்வத் ஸத்குரோர்வினா நிஷ்பலம்||

இ-ள். பயிர்கள் எப்படி விதையை அடைந்திருந்தாலும், பூமியினுடைய சேர்க்கையும், ஜலத்தினுடைய சம்பந்தமுமில்லாமல் பலத்தை அடையச்செய்யாதோ அப்படிப்போல ஸத்குருவின் கடாக்ஷமில்லாத வரையில் நிஷ்பலமே- ஸம்ஶயமில்லை.

கூஉ. ஸம்ப்ராப்தா நாம ஸஞ்ஜீவஜன்மகோடிஷ்வபி ஸ்தானி
ஸஞ்சிதேஹ| தானவ்ரதம் ஸமோ யஜ்ஞாவாணீ
தேவார்ச்சனம் ப்ராஹ்மணபூஜனம்||

இ-ள். ஆனால் ஜன்மாந்திரத்தில் நல்ல புஷ்பாதிகளால் ஸம்ஸ

ராதிகளை அநுபவித்து ஸ்வர்க்காதி லோகங்களின் போகாதிகளை அநுபவித்து கர்மபூமியில் ஜநித்திருப்பானானால் அப்புருஷனைச் சில அடையாளங்களால் கண்டுபிடிக்கலாம். அதாவது: அவனுடைய சரீரத்தில் நான்கு அடையாளங்கள் வஸிக்கிறதுகள். எப்பொழுதும் தானங்களைச்செய்யவேணும் ஸாதுக்களுக்கென்றசொல்லும், ப்ராணிகளைக்கண்டால் ப்ரியவார்த்தைகளும், ஸ்ரீ பகவானை பூஜிப்பதும், ப்ராஹ்மணர்களை விசேஷமாக பூஜிப்பதும், இந்நான்கு சிஹ்நங்கள் பூலோகத்தில் எவர்களிடத்திலிருக்கின்றதுகளோ அவர்களை ஸ்வர்க்க லோகவாஸிகளென்றெல்லோருமறிந்துகொள்ளலாம்.

௧௫. ஶ்லோ|| காருண்யஶூந்யத்வ꞉ ஸ்வஜநஸ்ய நிந்தா ஶ்வாஸீதஸ்ய தாநீச
ஜநேஷு வைரம்| அதீவ ரோஷ꞉ கடுகா ச வாணீ நர
ஸ்ய சிஹ்நம் நரகாகதஸ்ய||

இ-ள், ஓ ஜநங்களே! ஜந்மாந்தரத்தில் கொடிய பாபத்தைச் செய்து ரௌரவாதிகளான உக நரகங்களையும், அநுபவித்து பாபங்கள் கர்மசேஷத்தால் இந்த பூமியில் ஜநித்திருப்பவர்களான பாபிகளுடைய அடையாளங்களைச்சிலதுசொல்லுகிறேன். அவைகள். ௧. ஒருவர்க்காகிலும் ஒருகாசு கொடான், எப்பொழுதும் தன்னுடைய ஸ்வஜநங்களான பந்துமித்ராதிகளால் நிந்திக்கப்படுவன். ௨. எப்பொழுதும் கெட்டநடத்தைகள் குடிகொண்டிருக்கும். ௩. ஸதாபாபிகளுடைய சேர்க்கை. ௪. எப்பொழுதும் யாரைக்கண்டாலும் வேட்டைநாயைப்போலிருப்பன். ௫. வாக்கில் ப்ரியமான வார்த்தைகளிருக்கமாட்டாது. ௬. இந்த ஆறு அடையாளங்களைக்கொண்டபுருஷர்களை எப்பொழுதும் நரகயாதனைகளை அநுபவிப்பவர்களென்றும், ஒருநாளும் நல்லகதிகிடைக்கமாட்டாதென்றும், அறிந்துகொள்ளுங்கள். வரமாட்டாது ஸத்ஸங்கி. நாடார்களிவ்வழியில். தேடார்கள் ஸத்க்ரந்தங்களை, கேளார்கள் ஸத்கதைகளை. பேணார்கள் ஒருபொழுதும்.

௧௬. ஶ்லோ|| ஸத்ஸங்கதிர் நஸ்ய ஜாதிஸ்த்வாஶ்ரம் காரணம்|
ஸப்ராணஸ்யைவ ஹஸ்யஶ்வம் பாகரஜநம்||

இ-ள். உலகத்தில் எந்தமனுஷ்யர்களுக்கு ஜந்மஸம்பந்தமுடைய ஸத்ஸங்கமில்லையோ அவன்உத்தமஜாதியில் ஜநித்திருந்தாலும், சண்டாளாகாரனை

வசிக்கிறேன் எப்பொழுதும் ஆகையால் பரமேச்வரனுக்கு பிரியமுள்ள நாமத்தை எல்லாரும் பஜநம் பண்ணுங்கள்.

௯௮. ச்லோ|| அஸாரே க²லு ஸம்ஸாரே ஸாரமேதச்சது-
ஷ்டயம் | காச்யாம்வாஸஸ்ஸதாம் ஸங்கோ³ க³ங்கா³ம்ப⁴: ச²ம்பு⁴
பூஜநம் ||

இ-ள். கொஞ்சமேனும் ஸாரமில்லாத இச்சம்ஸாரத்தில் நான்கு ஸாரம்மாத்திர உள்ளது. அவையாவன: காசியில் வாஸஞ்செய்தல், ஸாதுக்களுடைய ஸங்கம், கங்காஸ்நாநம், பரமேச்வரனை சம்புவை பூஜித்தல். சம்புவர்த்தனமாகிய சம்பு:||

௯௯. ச்லோ|| ஜாட்³யம்தி⁴யோஹரதிஸிஞ்சதி வாசிஸத்யம் மா
நோந்நதிம்தி³சதிபாபமபாகரோதி| சேத:ப்ரஸா
த³யதிதி³க்ஷுதநோதிகீர்த்திம் ஸத்ஸங்க³தி: கத²யகிம் நக
ரோதிபும்ஸாம்||

இ-ள். ஜகத்தில் ப்ராணிகள் நல்லமதியை யடைய முக்கியகாரணம் ஸாதுஸங்கமே. முதலாவது ஸாதுக்களை யடைந்தவுடனே ஜடத்வத்தையே ஹரிக்கிறது. வாக்கில் ஸத்யத்தை நினையப் பண்ணுகிறது. உத்தமமான கௌரவத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. பாபத்தை த்வம்ஸம் செய்கிறது. மனதை நிர்மலமாகச் செய்கிறது. திக்குக்கள் தோறும் பிரசித்தியை உண்டுபண்ணுகிறது ஆகையால் புருஷர்களுக்கு ஸாதுஸங்கதியானது எதைத்தான் செய்யமாட்டாது. ஸகலமும் செய்யுமென்றறியவும்.

௧௦௦. ச்லோ|| க³ங்கா³பாபம்சசீதாபம் தை³ந்யம்கல்பதரு
ஸ்ததா² | பாபம் தாபஞ்ச தை³ந்யஞ்ச ஹந்திஸந்தோமஹா
சயா:||

இ-ள், உலகத்தில் ஒவ்வொருவர்க்கும் ஒவ்வொருசெய்கையுள்ளது. அதாவது: ஒருவன் விசேஷபாபத்தைச்செய்யின் கங்காஸ்நாநஞ்செய்தால் அவனுடையபாபத்தைப்போக்கடிக்கிறாள் கங்கை. அதைத் தவிர வேறொரு செய்கை இல்லை. ஒருவன்விசேஷ ஔஷ்ணத்தையடைந்திருப்பின் தன் சீதகிரணங்களால் சந்திரனவன் ஆஹ்லாதத்தை உண்டுபண்ணி அவனுடைய தாபத்தை ஹரிக்கிறான். அதைத்தவிற

ஶிக்ஷாம்ஸ வேதாங்காதிகளான ஶாஸ்த்ரங்களில் ப்ரவீணனுயிருந்தாலும், உத்தமோத்தம தீக்ஷிதர் குலத்தில் உண்டாயிருந்தாலும், ஸர்வஸௌந்தர்ஜ்யமும் வைபவமும் படைத்திருந்தாலும், இவைகள்யாவும் பிணத்தின் அலங்காரங்களெவ்வாறோ அவ்வாறென்றறியவும்.

௩௫. ஶ்லோ|| ஜாதஸ்ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஸத்ஸ்யாநவேஷிதம்
க்ருஷ்ணபாதாரவிந்தேஷு நப்ராஸதே தத்ஸ்யதயாபயே
வவிதவாபவிந்தவிஷய வாருணாதே||

இ-ள், ஒருவன் அனேககலைகளில் பிரவீணனுயிருந்தாலும், அவ்வாறல் க்ருஷ்ணனுடைய பாதாரவிந்த பக்தி பண்ணப்படாத விஷயத்தில் அவனுடைய கல்விகள் யாவும் பிரகாசிக்கமாட்டாது. எப்படிப்போலென்றால் விதவையின் நெற்றியிலணியப்பட்ட குங்குமம்எப்படி ப்ரகாசிக்கமாட்டாதோ, சோபிக்கமாட்டாதோ அப்படிப்போலவே.

௩௬. ஸமாப்ய தீர்த்வா தீர்ஷாணாம்ஶரணம் ஸஹதாஸ்யு
ஜ: | யஸ்ஸஹஸ்ர ஸுஜோஸாதி நிஜஸக்த ஸமோத்தர்தன||

இ-ள், ஸம்ஸாரஸாகரத்தை தாண்ட இச்சையுள்ளவர்களுக்கு ரக்ஷகர் நான்கு புஜத்தை தரித்துவிளங்கும்படியான மஹாவிஷ்ணுவே. ஆனால் அபாரமான ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் முழுகிக்கிடக்கும்படியான என்னை எப்படி உத்தாரணம் செய்வர் நான்கு புஜத்தை தரித்த மஹாவிஷ்ணு என்றுபேக்ஷித்தால் தனது பக்தர்களை உத்தாரணம் செய்வதற்கே ஆயிரம்கைகளை தரித்து விளங்குகிறார். ததா ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாபுருஷ இதிஶ்ருதே:||

௩௭. ஶ்லோ|| அஹம் பவந்நாம க்ருணந்க்ருதார்தோவஸாமி
காஶ்யாமநிஶம் பவாந்யா | முமூர்ஷமாணஸ்ய விமுக்த
யேஹம் திஶாமி மந்த்ரம் தவ ராம நாம||

இ-ள், ஸஹோதரியர்களே : ஸாக்ஷாத் பரமேஶ்வரன் ஸ்ரீராமனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார். ஹேராம நான் உன்னுடையநாமத்தை ஜபித்துக்கொண்டு பார்வதீ தேவியோடு காசியில் மரணத்தை எவர்களடைகின்றார்களோ அவர்களுக்கு மோக்ஷத்தையடையும்பொருட்டு உபதேசிக்கிறேன் உன்னுடைய நாமத்தை. ஸ

வேறுசெய்கை இல்லை. ஒருவன் கல்பவ்ருக்ஷத்தையடைந்தால் அடைந்தவனுடையஏழ்மையை ஹரிக்கிறதேயல்லாமல் வேறில்லை. பாபமென்ன, தாபமென்ன, ஏழைத்தன்மையென்ன இம்மூன்றையும் ஸாதுக்களுடைய ஸங்கமானது ஹரிக்கிறதுகாண். ஆஸ்வாஸம்.

௧௦௧. உ-ம்|| மந்த்ரே தீர்த்தே த்விஜே தேவே தைவஜ்ஞே பேஷஜே
குரௌ | யாத்ருசீ பாவனா யஸ்ய ஸித்திர்பவதி தாத்ருசீ||

இ-ள். மநுஷ்யர்களுக்கு மந்த்ரத்தினிடத்திலும், காவேரி முதலான புண்யதீர்த்தத்தினிடத்திலும், ப்ராஹ்மணனிடத்திலும், தெய்வத்தினிடத்திலும், ஜோஸ்யனிடத்திலும, ஸத்குருவினிடத்திலும், எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நல்ல பாவனைகளிருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு கார்யஸித்தியுண்டாகின்றது.

௧௦௨. உ-ம்|| பக்நாசஸ்ய கரண்டபிண்டிததநோர்ம்லாநேந்த்ரிய
ஸ்ய க்ஷுதா க்ருத்வாகுர்விவரம் ஸ்வயம் நிபதிதோ நக்தம்
முகே போகிந: | த்ருப்தஸ்தத்பிசிதேந ஸத்வரம
ஸௌ தேநைவ யாத: பதா ஸ்வஸ்தாஸ்திஷ்டத தைவமே
வஹி ந்ருணாம் வ்ருத்தௌ க்ஷயே காரணம்||

இ-ள். ப்ரபஞ்சத்தில் மநுஷ்யர்கள் வ்ருத்தியை அடைவதற்கும், க்ஷயத்தைஅடைவதற்கும் காரணம் தெய்வமே. அதெப்படிச்சொல்லலாமென்றால்: ஒரு பிடாரன் ஒரு ஸர்ப்பத்தைப்பிடித்து தனதுஸ்வாதீனம்பண்ணிக்கவேணுமென்ற எண்ணத்தோடு, பல்லைப்பிடுங்கி ஒரு பெட்டியிற்போட்டு ஐந்தாறு தினம இரை கொடாதிருப்போமானால் சுவாதீனமாய் விடுமென்று யோஜித்து, பிடித்தான் பாம்பை. பிடுங்கினான் பல்லை. அடைத்தான் பெட்டியில். இருந்தான் இரைகொடாமல், உடனே ஸர்ப்பமானது பசியினால் இந்திரியங்கள் வாடிப்போய் ஆசைபக்னமாய் போய் இனிநாம் ஜீவிக்கப்போகிறதில்லை. என்றவெண்ணத்துடன் தனதுஉடலை மண்டலமிட்டுக்கொண்டு நாசத்தை அபேக்ஷித்திருக்கும் சமயத்தில், பார்த்தது இப்பெட்டியை ஒரு பெருச்சாளி. யோசித்தது தன்மனதிடமாய், இருப்பது பக்ஷ்யபெட்டி. செல்லுவோம் ஸமீபம். எடுப்போம் பெட்டியை. கிளம்புவோம் அதிவேகத்துடன், வருவோம் ஸ்வஸ்தானத்தைக்குறித்து. வைப்போம் ஸுகமாய். செய்வோம் ரந்திரத்தை. பிரவேசிப்போம் உள்ளே. கிரகிப்போம பக்ஷ்யத்தை. புஜிப்போம் ஸர்வமாய். விட்டுவிடுவோ மிறைதேடுவதை. இருப்போம் சிலகாலமென்றுநினைத்து, அடைந்தது பெட்டியின் ஸமீபம். பார்த்தது செவ்வையாய். பண்ணினது துவாரத்தை. நுழைந்தது உள்ளே. உற்றுக்கேட்டது ஸர்ப்பம். திறந்தது வாயை. விழுந்தது பெருச்சாளி. விழுங்கினது பாம்பு. த்ருப்தியாச்சுது ஸர்ப்ப

த்தினால் வாஸித்தது தேகம். நோக்கினது இடவெளியை. போய்விட்டது ஸௌஸௌஷ்யமாய். இதிப்படி இருக்க நினைத்தான் பிடாரன் சென்றோமே வனாந்திரம், கண்டோமே ஸர்ப்பத்தை. பிடித்தோமே பாம்பை. அடைத்தோமே பெட்டியில். வைத்தோமே ஸந்நிதியில். ஆகிவிட்டது நாலைந்து தினம். சேலுவோம் பெட்டியின் நிகடம். திறப்போம் மூடியை. போடுவோம் இரையை என்று தீர்மானித்துச் சென்று அருகினில், நோக்கினான் பேடகத்தை. செய்திருந்தது ரந்த்ரம். போயிருந்தது ஸர்ப்பம். போய்விட்டது ஸர்ப்பம். ஸுஸ்யாஷிதங்காயஞ்ச தைவாந்ருத்ய விஷபேக்ஷ || ஜகத்தில் ஜகதீசனது ஆஜ்ஞயன்றியில் ஒன்றுமில்லை. யதா தேஹம் வாஸனாம் வாஸனாதேஹ ஸம்பந்தி ஸர்வதா: || வந்துவிட்டது ஸக்தி. சொல்லுகிறான் ப்ராணிகளைப்பார்த்து பிடாரன். ஓ ஹோ ஜனங்களே: இருங்கள் ஸ்வஸ்த சித்தாளாய்க் கேழ்க்கலாம் வார்த்தையை. செய்யலாம் யத்னத்தை. கொடுக்கலாம் தானத்தை, விடுக்கலாம் ஸம்ஸார வாஸத்தை. தடுக்கலாம் ஸ்ரீஹரிநாராதிகளை. அடுக்கலாம் ஸச்சாஸ்த்ரங்களை. படுக்கலாம் பாதத்தில். பிடிக்கலாம் சரணத்தை. ஸஹிக்கலாம் உபதேசத்தை. ஸஜிக்கலாம் ஸமவஸாரத்தை. இருக்கலாம் ஜனன மில்லாமல் என்று, கேவலம் ஜாதியில் நிக்ருஷ்டனை பிடாரன் அடைந்த மார்க்கத்தைகவனிக்கவேணும். தேவஸஹாயமே ஸர்வ ப்ராணிகளுக்கு உரியதென்று அறிந்துகொள்ளலாம் த்ருஷ்டாந்தத்தினாலே.

௧௦௬. ச்லோ|| வ்யாயஸ்யாசரணம் த்ருவஸ்யவயோ விதாமஜேம
ஜஸ்யகாகாஜாதிர் விதுரஸ்யயாதவபதேருக்ரஸ்ய
கிம்பௌருஷம்| குப்ஜாயா: கமநீயரூபவயோகாகிஞ்ச
ஸுதாமோ த்ரயதநம் ஸக்த்யாதருஷ்யதி கேவலம் நதுகுண
ணை: ஸக்திப்ரியஃஸ்ரீபதி:||

இ-ள். ஓ ஹோ ப்ராணிகளே! ஸ்ரீ ஸமவானுக்கு ஒன்றினால் மாத்திரம சந்தோஷிக்கிறார். மற்றஎவ்வித குணங்களாலும் ஸந்தோஷிக்கிறாரில்லை. பார்க்கலாம் கேவலம் ஆசாரத்தினாலே பிரியமுண்டாகாது ஸ்ரீராமனது ஆசாரத்தோடுகூடிய வேடனை குஹனுக்கு ப்ரஸாதஞ்செய்ய வில்லையா. வயோவிகத்திலுலும், திருப்தி அடையார், ஐந்துவயதுள்ள த்ருவனுக்கு ஸ்ரீக்ருஷ்ணு வஸ்தூதமான பதத்தைக்கொடுக்கவில்லையா? வித்தையிருந்தும் தக்ஷி அடையார். ஆதிமூலமே என்று கதறும்படியான கஜத்தைப்பாதுகாக்கவில்லையா? உத்தமஜாதியில் ஜனித்த மாத்திரத்தினாலும், ஸ்ரீ ஸமவானுக்குக் கருணை உண்டாகிறதில்லை. கவனிக்கலாம் விதுரர் ரஹஸ்யஸ்க்கப் பிறந்தவரல்லவோ? அவருடைய க்ருஹத்தில்போய் போஜனம் செய்து ப்ரஸாதஞ்செய்யவில்லையா? பௌருஷத்தினாலும் க்ருபை செய்யார்,

ஸ்ரீஸமவானது யாதவபதியான உக்ரஸேநருக்கு ஆனந்தத்தையுண்டுபண்ணவில்லையா? ராஜ்யத்தினால் சிரந்திருந்தாலும் விரஸமுண்டாகாது. ப்ரஹ்மாவுக்கு விகாராஜ்யத்தைபரித்த கலிக்கி ஸ்ரீராமரே கொடுத்தாரே பரமாநுக்ரஹத்தை. ஐஸ்வர்யப்படைத் திருந்ததினாலும் பிரியமுண்டாகாது. ஜமதக்நிபுத்ருக்குபார்க்கலாம்பரசுராமனான பகவானுக்கு ஸமவானது கடாக்ஷிக்கவில்லையா? இப்படிக்கெல்லாம் ஸமவானுவை ஸாதத்தைச்செய்கதா லக்ஷ்மியின் கடாக்ஷமே? ஆகையால் அந்தஸமவானுடைய லக்ஷ்மி ஸபோ நம் வேறென்ன இருக்கின்றது? ஒன்றுமில்லை.

௧௦௪. ஜலே வாஸோ ரோகஸ்யாத்காலே ஸுத்தியவம்விதே க்ஷுத்வாரோதயம் ஜாநேவ ஸ்வஸ்தம் பலே ரிபுபயம் ராஜவே ஜாராயாஸ்பு வராஸ்த்ரீஸ்ஸ்தம் மாநேண
வநஸ்தம் காமே க்ருதாந்தாத் ஸ்தம் ஸர்வம் வஸ்து பயான்விதம்
ஸமக்ஷாகூர்த்தமே வைராக்யமேவாபயம்||

இ-ள். ஐயோ! ப்ராணிகளுக்கு ஜலத்தினிடத்தில் ஸர்வ ஸங்களும், பயத்தோடுகூடினதும் ப்ரயோஜநமற்றதுங்களாயுமிருக்கின்றதுகள். க-வது ஸுந்தரமான ரோகங்களான ஸம்பத்தை அனுபவிப்போமென்றாலோ ரோகங்களால் பயமுண்டாகின்றது. உ-வது ஸுந்தரமான ரோகங்களுக்குள்ளாகவே ஒருஇராத்திரியில் ஒரே ஸமயம் ஸம்போகம் செய்யவேணுமென்றும், உ, க தடவை கூடாதென்றதினாலும், அப்படிக்கிப்போனால் யாதங்களோரோகங்கள் ஸ்த்ரீஸங்கம் விஷயம் ஸர்வசாஸ்த்ர ப்ரதிபாதிதம் ஸம்போகம் ஸ்த்ரீஸங்கம் ஸ்த்ரீநாம் || விசேஷித்து பிரவேசிப்பதால் யாதங்களுடையகுறைவும் ரோகங்களின் வ்ருத்தியும் ஸம்பத்தின் நாசமும், தேஹநாசமும், ஸௌந்தர்யம், ஆயுசு, யசஸு முதலான இவைகளுடைய நாசமும், ஸ்திரீகளிடங்களிலே பிரவேசிக்கும் புருஷர்களுக்கு உண்டாகின்றமையால் அதனால் ஏ பயமும், உ-வது ஸத்குலத்தில் ஜனித்தவனாயிருப்போமென்றாலோ பிரஜை இல்லாதவரையில் பிரயோஜனமில்லை. ததா ப்ரஜாஹீநஸ்ய வம்சஸ்ய ஜீவிதம் வ்ருதா || தஸ்மாத்ஸ்வம் ரு-வது ஐஸ்வர்யவானாக இருக்கலாமென்றாலோ ராஜர்களால் உயர்ந்த நிர்வைகளாலும், திருடர்களாலும் பயமுண்டாகின்றது. ச-வது மௌனவ்ரதமாக கூப்பிட்ட இடம் போவோமென்றிருந்தாலோ கஷ்டநிஷ்டுராபேக்ஷை பண்ணுபபடி ஏபிக்ஷை வாயக்கிறது. ரு - நல்ல பலிஷ்டனாயிருக்கிறோமென்ன ப்ரமாத மென்றாலோ லோகத்தில் எவன் பலிஷ்டனோஅவனுக்குசத்ரு காத்துக்கொண்டிருப்பதால்பயம். சா - ரூபவானாகியும் பதன ஸௌந்தர்யமாகியும் இருக்கிறோமென்றாலோ

ஸ்வாஸ்த்யத்திலே ஶரீராவஸ்திதஜயம் தீக்ஷ்ணமான கிழத்தனமானது வேங்கைப்புலிபோல் பக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியால் பயம். ஏ- சுத்தவ்யாகரணம் முதலிய சாஸ்திரத்தில் ஸமர்த்தனாகியிருக்கிறோமென்றால் எதிராளி வாதப்ரதிவாதி வ்யவஹாரத்தினால் அவமதிக்க யத்தனிக்கிறபடியால் பயம். அ-நல்ல குணங்களுள்ளவர்களாகியும் ஸாதுஸம்ஸர்க்காதி கர்மாக்களை அநுஷ்டித்துக்கொண்டு ஒருவர் ஜோலிக்கும் போகாதிருப்போமென்றால் துஷ்டர்கள் வெறும் வேஷமென்றும் ஶுத்திராயுமில்லை என்றும் பலவாறு நிந்திக்கிறார்கள். அதினால் பயம். இவைகளிருக்க நம்ம ஶரீரத்தை ஔஷதாதிகளாலே இரக்ஷித்து நீடித்திருக்கும்படிச் செய்து வருவோமென்றால் ஜாதஸ்ய மரணம் த்ருவம், பிறந்தவனுக்கு மரணமானது நிச்சயமென்றிருப்பதால் நித்தியமாய், நிராதிஶயமாய், ஶாஶ்வதமாயிருக்கும்படியானது ஸர்வவ்யாபகனாகியும் ஸர்வாத்மகனாகியும் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹனான பரமாத்மாவான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவினுடைய பதம் ஒன்றே அபயமுள்ளதென்றறியவும்.

௯௫. ஶ்லோ|| பவந்த: ஸர்வஜ்ஞா: ஸகலபுவநோத்பாஸியஶஸோ
மஹாந்தோ வஸ்வாந்த: பரமஹமஹோ நைவ நிபுண:| த
தாபீயம் வாணீ ஸஹஜபவதாம் க்ஷந்தவ்யம் கிமபரா
ரஸஜ்ஞாநாம் பந்தா பவதி விநோதாய பவதாம்||

இ-ள். சுமஹாத்மாக்களே நீங்களோ ஸர்வஜ்ஞர்கள் உங்களுக்குத் தெரியாதவிஷயமொன்றுமில்லை, ஸகல புவனத்திலும் கீர்த்தி பெற்றவாள். நானோ எட்டு மிரண்டுமறியாத சிறுபிள்ளை. விளையாட்டுவார்த்தை பேசுவதில் தேர்ந்தவன். ஆனால் எப்படிக்குப் பெரியோர்களிடம் வார்த்தைசொல்லலாமென்றால் குழந்தைகள் மழலைச்சொல் மாதாபிதாக்களுடைய ஸந்தோஷத்தின் பொருட்டாகுமன்றோ ஆகையால் என்னுடைய வாக்கானது உங்களுடைய ஶ்ரோத்ரங்களை அடையட்டுமென்பது.

ஶ்லோ|| பதவாக்யப்ரமாணானாம் ஸம்யக் ஸம்ப்ரதிபத்தயே |
ஸம்ஸாரபயநாஶாய ஹ்ருதம் ததிதம் மயா||

இதி ஶ்ரீகாஶ்யபகுலதிலக ஶ்ரீநிவாஸ ஶாஸ்த்ரிணா ஸங்க்ருஹீத
வாதிநா விஶ்வாரண்யவர்ய விராஜமான வாஸுதேவ
ஶிஷ்யேண தஸ்யைவ ஸந்நிதௌ வைராக்யஶதக
ஸம்பூர்ணம் ப்ரஸிஷ்யேண வ்யாக்யாதம்
ஸம்பூர்ணம் ஶாஸ்திரம் விஜயதாம்
ஸ்ரீ யதிராஜாய நம:.